

รัฐสภาสาร

เรื่องในเล่ม

- เกียรติคุณและความเหมาะสมของสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 และ
การเปรียบเทียบคุณสมบัติกับ
สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531

1

ศาสตราจารย์ ดร.อมร รักชาติชัย และ วิรัช วิรัชนิการวรรณ

- การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในด้านนิติบัญญัติ พ.ศ. 2534

30

ภาณุมาศ วราหะไพฑูรย์ และนันท ภาสุข

ปีที่ 40 ฉบับที่ 3 เดือน มีนาคม

2535

LIRIT

ISSN 0125-0957

รัฐสภาสาร

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่การปกครองระบอบประชาธิปไตย และเพื่อเสนอ
ข่าวสารวิชาการ ในวงงานรัฐสภา และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

การส่งเรื่องลงรัฐสภาสาร

ส่งที่บรรณาธิการหนังสือรัฐสภาสาร ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. 2826181-99 ต่อ 238

สำนักงานหนังสือพิมพ์รัฐสภาสาร

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ถนนอุทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 2826181-99 ต่อ 231 , 229

บอกรับเป็นสมาชิก

ส่งเงินล่วงหน้าในนามผู้จัดการไปยัง สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
โดยส่งเช็คไปรษณีย์หรือธนาคาร สั่งจ่าย ณ ที่ทำการไปรษณีย์ดุสิต
กรุงเทพฯ 10300 กำหนดออกเดือนละหนึ่งฉบับ อัตราค่าบำรุง ปีละ
หนึ่งร้อยแปดสิบบาท

LI RT

รัฐสภาสาร

ปีที่ 40 ฉบับที่ 3 เดือน มีนาคม 2535

ISSN 0125 - 0957

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทบรรณาธิการ

นับแต่ได้เกิดการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดิน โดยคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นผลให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 ล้มสลายลง พร้อมกันนี้ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติได้ประกาศใช้ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรพุทธศักราช 2534 เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2534 ตามบทบัญญัติแห่งธรรมนูญนี้ได้กำหนดให้มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นเพื่อทำหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและกำหนดให้สภานิติบัญญัติและกำหนดให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติประกอบด้วย สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าสองร้อยคนแต่ไม่เกินสามร้อยคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด ตามที่ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาตินำความกราบบังคมทูล ดังนั้นในวันที่ 15 มีนาคม 2534 จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน 292 คน ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว

รัฐสภาสารฉบับนี้ จึงขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและการวิเคราะห์ถึงเกียรติคุณและความเหมาะสมในการเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 โดยเปรียบเทียบคุณสมบัติกับสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 และขอเสนอเรื่องการทำเนิงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในด้านนิติบัญญัติ พ.ศ. 2534

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านผู้อ่านคงได้รับสาระความรู้จากเรื่องดังกล่าวได้บ้าง
ตามสมควร

บรรณาธิการ

**เกียรติคุณและความเหมาะสมของสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534
และการเปรียบเทียบคุณสมบัติกับ
สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531**

ศาสตราจารย์ ดร. อมร รักษาสัตย์ และ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ

ความสำคัญของเรื่องที่ศึกษา

ตามที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ได้ยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 รวมทั้งได้ประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 และยุบสภานิติบัญญัติทั้งสองสภา คือสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ในเวลาเดียวกัน รสช. ได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร 2534 ขึ้นแทนพร้อมกับประกาศแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นรวม 292 คน เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นทำหน้าที่ฝ่ายบริหารแยกจากกัน โดยมีประธานสภา รสช. เป็นผู้สนองพระบรมราชโองการ

รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ได้มอบหมายให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังกล่าวทำหน้าที่หลายประการ ที่สำคัญคือ การออกกฎหมายต่าง ๆ เพื่อบังคับใช้แก่ประชาชนทั้งประเทศ และการเป็นผู้ตัดสินอนาคตของชาติ เป็นผู้วางกติกาสำคัญให้แก่ประชาชนทั้งชาติ คือการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 ตลอดจน

LI RT

การใช้อำนาจต่าง ๆ ตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญดังกล่าวด้วย แต่ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร มาตรา 7 ก็ได้ระบุเกณฑ์คุณสมบัติของการเลือกบุคคลขึ้นเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพียงแต่กำหนดว่าต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยโดยกำเนิด ตามที่ประธานสภาฯ สห. นำความกราบบังคมทูลเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ประชาชนทั่วไปจึงไม่มีโอกาสทราบได้ว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังกล่าวมีคุณสมบัติอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใดกับการเข้ามาทำหน้าที่สำคัญของชาติ

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ และประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองไทย รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในทางปฏิบัติ โดยจะเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาแต่งตั้งหรือเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือสมาชิกวุฒิสภาในอนาคตต่อไป บทความนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงเกียรติคุณและความเหมาะสมในการเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 ทั้งหมด 292 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาจาก 2 วิธี

วิธีแรก จากการวิจัยทางเอกสาร ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและประวัติส่วนตัวของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเฉพาะในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ รวมทั้งเรื่องสำคัญบางเรื่อง เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และคุณสมบัติของสมาชิกที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

อีกวิธีหนึ่งรวบรวมมาจากการวิจัยสนามโดยใช้แบบสอบถามเพื่อให้นักรัฐศาสตร์ตอบ โดยให้แสดงความคิดเห็นว่ารู้จักสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแต่ละคนหรือไม่ หากรู้จักให้ตอบด้วยว่ามีความเหมาะสมที่จะเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมากน้อยเพียงใด และเพราะเหตุใด ทั้งนี้โดยมีข้อสันนิษฐานว่า นักรัฐศาสตร์ย่อมเป็นบุคคลที่อยู่ในฐานะที่จะรู้ดีที่สุดว่าใครเป็นใครในด้านการเมือง และรู้ว่าบุคคลเหล่านั้นมีความเหมาะสมจะทำหน้าที่ในสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพียงใด กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยสนามครั้งนี้มีประมาณ 100 ราย รวบรวมแบบสอบถามได้ 35 ราย แต่ใช้ได้เพียง 33 ราย ทั้งนี้เพราะเหตุผล 2 ประการ ประการแรก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ตอบเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติพิเศษ คือต้องเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชารัฐศาสตร์ที่มีอาวุโส มีวุฒิภาวะสูง และอยู่ในวงวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์หรือสังคมศาสตร์มานานรวมทั้งต้องดำรงตำแหน่งอยู่ในคณะที่มีการเรียนการสอนวิชารัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ 7 แห่ง อันได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ รามคำแหง เกษตรศาสตร์ สุโขทัยธรรมมาธิราช

เชียงใหม่ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อีกประการหนึ่ง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง
บางรายไม่มั่นใจว่าตนเองมีความรู้หรือไม่ได้ติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด จึงไม่ได้ส่ง
แบบสอบถามคืนมา การวิจัยสนามครั้งนี้ทำระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงกันยายน 2534 วิธีวิจัย
ที่ใช้คือ Selective-Random-Purposive ซึ่งเป็นการเจาะจงที่จะสอบถามเฉพาะอาจารย์ผู้สอน
ภาควิชาศาสตร์ที่มีคุณสมบัติพิเศษดังกล่าว โดยมีได้กำหนดว่าเป็นใคร แต่เปิดโอกาสให้คณบดี
หรือตัวแทนใช้ดุลพินิจในการเลือกผู้ตอบเอง และผู้ตอบก็สามารถตอบแบบสอบถามด้วยความ
สมัครใจ วิธีวิจัยเช่นนี้ คล้ายคลึงกับวิธีสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ แบบ Delphi และน่าจะ
จะมีคุณค่ามากกว่าการสอบถามทั่ว ๆ ไป เนื่องจากผู้ตอบเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิแม้
จะมีจำนวนผู้ตอบน้อยก็ตาม

นอกจากนี้แล้วยังวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พ.ศ. 2534 กับสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 โดยเปรียบเทียบกันในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา
และอาชีพ ตลอดจนเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องด้วย

2. ผลการศึกษา

2.1 ผลจากการวิจัยทางเอกสาร พบว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534
มีทั้งหมด 292 คน ส่วนใหญ่คือร้อยละ 96.23 เป็นชาย ที่เหลือร้อยละ 3.77 เป็นหญิง เมื่อ
แบ่งตามอายุ ส่วนใหญ่คือร้อยละ 64.38 มีอายุอยู่ระหว่าง 54-63 ปี รองลงมาตามลำดับ คือ
ร้อยละ 21.92 มีอายุ 44-53 ปี ร้อยละ 9.25 มีอายุ 64-73 ปี ร้อยละ 3.08 มีอายุ 34-43 ปี
และน้อยที่สุด ร้อยละ 1.37 มีอายุ 74-83 ปี เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่
ร้อยละ 55.83 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี รองลงมาตามลำดับคือร้อยละ 18.50 สำเร็จ
ปริญญาเอก, ร้อยละ 14.38 สำเร็จปริญญาโท, ร้อยละ 4.79 สำเร็จมัธยมศึกษาต้น-ปลาย
ผู้ที่สำเร็จหลักสูตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) มีร้อยละ 4.79, ร้อยละ 1.03 สำเร็จ
เนติบัณฑิตไทย และน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.68 สำเร็จอาชีวศึกษา เมื่อศึกษาถึงอาชีพ พบว่า
สมาชิกสภานิติบัญญัติ มากที่สุด คือร้อยละ 45.55 รับราชการทหาร, รองลงมาตามลำดับคือ
ร้อยละ 18.49 เป็นนักธุรกิจ และนายธนาคาร, รองลงมาตามลำดับคือร้อยละ 18.49 เป็นนัก
ธุรกิจและนายธนาคาร, ร้อยละ 15.07 รับราชการ, ร้อยละ 7.88 เป็นข้าราชการบำนาญ, ร้อยละ
3.42 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ, ร้อยละ 1.71 เป็นนักหนังสือพิมพ์, ที่เหลือร้อยละ 7.87 เป็น
อาชีพอื่น ๆ เช่น นักการเมือง รับจ้าง ทนายความ เกษตรกร นายแพทย์ และสถาปนิก เป็นต้น
(ดูตารางที่ 1)

LI RT

ตารางที่ 1 ร้อยละของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

สมาชิกรัฐสภา		ร้อยละ (คน)
เพศ		
ชาย		96.23 (281)
หญิง		3.77 (11)
อายุ		
34-43 ปี		3.08 (9)
44-53 ปี		21.92 (64)
54-63 ปี		64.38 (188)
64-73 ปี		9.25 (27)
74-83 ปี		1.37 (4)
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาต้น-มัธยมศึกษาปลาย		4.79 (14)
อาชีวศึกษา		0.68 (2)
ปริญญาตรี		55.83 (163)
นบพ.		1.03 (3)
วปอ.		4.79 (14)
ปริญญาโท		14.38 (42)
ปริญญาเอก		18.50 (54)
อาชีพ		
รับราชการทหาร		45.55 (133)
นักธุรกิจและนายธนาคาร		18.49 (54)
รับราชการ		15.07 (44)
ข้าราชการบำนาญ		7.88 (23)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ		3.42 (10)
นักหนังสือพิมพ์		1.71 (5)
อาชีพอื่น ๆ		7.88 (23)

2.2 การวิจัยสนามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชารัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ 7 แห่งว่ารู้จักสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 จำนวน 292 คน หรือไม่ และหากรู้จักให้แสดงความคิดเห็นต่อไปด้วยว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่รู้จักนั้น มีความเหมาะสมมาก ปานกลาง หรือไม่เหมาะสม

สำหรับคำว่า "รู้จัก" หมายถึงรู้จักชื่อหรือรู้จักผลงาน โดยไม่จำเป็นต้องรู้จักคุ้นเคยเป็นส่วนตัว ส่วนคำว่า "ไม่รู้จัก" หมายถึงไม่รู้จักชื่อและผลงานพอที่จะให้ความเห็นต่อไปได้ และคำว่า "เหมาะสม" หมายถึงสมาชิกสภานิติบัญญัติผู้นั้นมีความสมควร หรือมีขีดความสามารถที่จะเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มาก หรือปานกลาง (พอไปได้) หรือไม่เหมาะสมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้สามารถมองและเข้าใจได้ง่ายว่าในสายตาของนักรัฐศาสตร์อาวุโส นั้น สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนใดมีความเหมาะสมมาก ปานกลาง หรือไม่เหมาะสมเพียงใด

เพื่อให้นำมาจัดลำดับความเหมาะสมในการเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแต่ละคนได้ ในที่นี้ผู้วิจัยจึงได้พิจารณากำหนดระดับ "คะแนนความเหมาะสม" โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่นักรัฐศาสตร์อาวุโสรู้จักและมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง และไม่เหมาะสม จะได้คะแนน 2, 1 และ -1 ตามลำดับ ส่วนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่นักรัฐศาสตร์อาวุโสไม่รู้จัก จะได้คะแนน -2 และหลังจากที่ได้ทดลองให้น้ำหนักความสำคัญ (test run) แบบต่าง ๆ เช่น แบบ 2, 1, 0, -1 และ 2, 1, 0, 0 มาแล้ว พบว่าน้ำหนักแบบ 2, 1, -1, -2 ที่ใช้นี้ น่าจะใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

อนึ่ง เกณฑ์การกำหนดระดับคะแนนความเหมาะสมนั้น อาจแตกต่างกันได้ขึ้นอยู่กับผู้ศึกษาวิจัยแต่ละคนจะให้น้ำหนักความสำคัญกับแต่ละระดับอย่างไร และอย่างน้อยเพียงใด ในที่นี้ได้ถือเกณฑ์ว่า ผู้ที่สมควรหรือเหมาะสมที่จะเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ควรเป็นผู้ที่นักรัฐศาสตร์อาวุโส รู้จักพร้อมทั้งมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก และเหมาะสมปานกลาง จึงได้กำหนดคะแนนเป็น +2 และ +1 ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่ไม่สมควรเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ควรเป็นผู้ที่นักรัฐศาสตร์อาวุโสมีความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม หรือไม่รู้จัก จึงได้กำหนดคะแนนเป็น -1 และ -2 ตามลำดับ

ระดับคะแนนความเหมาะสมแต่ละระดับดังกล่าวนี้ได้ถูกนำไปคูณกับระดับความเหมาะสมมาก ปานกลาง ไม่เหมาะสม และไม่รู้จัก ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแต่ละคนได้

รับจากคำตอบแบบสอบถาม แล้วนำคะแนนแต่ละระดับมารวมกัน ได้จำนวนเท่าใดจะปรากฏอยู่ในช่อง “คะแนนความเหมาะสม” จากนั้นจึงจัดลำดับเพื่อแสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของนักรัฐศาสตร์อาวุโส นั้น สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่มีความเหมาะสมหรือสมควรเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดเป็นใครบ้าง โดยเรียงลำดับตั้งแต่ลำดับที่ 1 จนถึงลำดับสุดท้าย ซึ่งผลการศึกษาปรากฏว่า

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้รับคะแนนความเหมาะสมมากที่สุด 10 ลำดับแรก มีจำนวน 14 คน โดยมีผู้ได้คะแนนเท่ากันคะแนนละหลายคน รายชื่อเรียงตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่	1	นายอาษา เมฆสวรรค์	(ได้ 49 คะแนน)
ลำดับที่	2	นายพนัส สิมะเสถียร	(ได้ 47 คะแนน)
ลำดับที่	3	นายอำนาจ วีรพรพรรณ	(ได้ 46 คะแนน)
ลำดับที่	4	นายบดี จุณณานนท์	(ได้ 45 คะแนน)
ลำดับที่	4	นายพิสิฎฐ ภัคเกษม	(ได้ 45 คะแนน)
ลำดับที่	4	นายวิจิตร ศรีสะอ้าน	(ได้ 45 คะแนน)
ลำดับที่	7	นายนิสสัย เวชชาชีวะ	(ได้ 44 คะแนน)
ลำดับที่	7	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มประพันธ์	(ได้ 44 คะแนน)
ลำดับที่	9	นายอุกฤษ มงคลนาวิน	(ได้ 43 คะแนน)
ลำดับที่	10	นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	(ได้ 40 คะแนน)
ลำดับที่	10	นายเกษม จาติกวณิช	(ได้ 40 คะแนน)
ลำดับที่	10	นายบัญญัติ สุชีวะ	(ได้ 40 คะแนน)
ลำดับที่	10	นายบุญชนะ อัดถากร	(ได้ 40 คะแนน)

สำหรับลำดับอื่น ๆ ที่เหลือ ดูได้จากตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การให้คะแนนความเหมาะสมและการเรียงลำดับความเหมาะสมในการเป็นสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 ที่ผู้ตอบ (นักรัฐศาสตร์อาวุโส จำนวน 33 คน) ตอบว่าไม่รู้จัก รวมทั้งที่ตอบว่ารู้จักพร้อมกันมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมาก ปานกลาง และไม่เหมาะสม

ชื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก (-2)	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม		คะแนนความ ไม่ เหมาะสม (-1)	ลำดับที่	
		มาก (2)	ปานกลาง (1)			
1. พล.อ.อ. กมล เดชะตุงคะ	6	2	14	11	-5	87
2. นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร	26	2	4	1	-45	160
3. นายกฤตย์ รัตนรักษ์	13	1	13	6	-17	118
4. พลอากาศเอก กัณฑ์ พิมานทิพย์	16	2	7	8	-29	139
5. นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	3	18	11	1	40	10
6. พลอากาศเอก เกริกชัย หาญสงคราม	28	-	2	3	-57	197
7. พลอากาศเอก เกษตร ไรจนนิล	4	5	12	12	2	78
8. นายเกษม จาติกวณิช	3	18	11	1	40	10
9. นายเกษม ณรงค์เดช	7	9	15	2	17	45
10. พลอากาศโท เกษม ทวีวัฒน์	28	-	3	2	-55	188
11. พลเอก เกษม ธรรมกุล	30	-	2	1	-59	215
12. นายเกษม วัฒนชัย	26	1	5	1	-46	163
13. พลเรือโท เกาะหลัก เจริญรุ่งษ์	31	-	1	1	-62	238
14. พลอากาศตรี เกียรติศักดิ์ เทพบุญชู	32	-	-	1	-65	268
15. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	9	16	7	1	20	37
16. พลเรือโท โกสุม กมลนาวิน	26	1	4	2	-48	167
17. พลโท ขจร ราษฎร์วงศ์	18	-	9	6	-33	144
18. นายขุนทอง เทียงตรง	32	-	-	1	-65	268

ชื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
19. พลตรี เขษม ไกรสรวรรณ	28	1	2	2	-54	187
20. พลเอก คำรณ ภาณุจนาตม	29	-	3	1	-56	194
21. นายเกรง สุวรรณวงศ์	15	9	8	1	-5	87
22. นายเตียง บุญเพิ่ม	31	-	1	1	-62	238
23. พลเอก งามพล นุคสภิตย์	24	-	6	3	-45	160
24. พลเอก จรัส กุลละวณิชย์	15	6	7	5	-16	117
25. นายจรัส สุวรรณเวลา	3	18	10	2	38	15
26. พลโท จรินทร์ สว่างวรรณ	32	-	-	1	-65	268
27. พลโท จรุง พูนสนอง	32	-	-	1	-65	268
28. พลอากาศเอก จรุง วุฒิกาญจน์	32	-	-	1	-65	268
29. นายจัตวา กลินสุนทร	16	6	8	3	-15	115
30. พลเอก จำแลง อุฑุโกมล	26	-	4	3	-51	175
31. นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์	30	-	1	2	-61	226
32. นายเจริญจิตต์ ณ สงขลา	2	15	13	3	36	17
33. พลโท เจอ ไพร์ศรีนาค	30	-	2	1	-59	215
34. พลเรือโท ฉันท์ กลกิจโกวินท์	32	-	-	1	-65	268
35. พลอากาศเอก เฉลย วรินทร์าคม	27	-	3	3	-54	187
36. พลอากาศโท เฉลิม ประเสริฐศรี	31	-	-	2	-64	253
37. พลเอก ชัชชม กันหลง	14	1	12	6	-20	125
38. พลตรี ชัยณรงค์ หนูนักดี	15	-	7	11	-34	146
39. พลโท ชัยวุฒิ ศรีมาศ	32	-	-	1	-65	268
40. พลอากาศโท ชัยศาสตร์ ชาติริยรัตน์	32	-	-	1	-65	268
41. พลโท ชาญ หาญยุทธ	32	-	-	1	-65	268
42. พลเรือเอก ชาติ ดิษฐบรรจง	19	1	10	3	-29	139
43. นายชาติเชื้อ กวรรณสุต	2	8	16	7	21	35
44. นายชිරะ ภาณุพงศ์	12	10	8	3	1	80

ชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
45. นายชูศักดิ์ ศิรินิล	4	11	15	3	26	30
46. พลเรือโท เซลง อองอาจ	31	-	-	2	-64	253
47. พลโท เชิดชาย วีรรัตนันท์	27	-	5	1	-50	171
48. พลเรือตรี ไชยชัย พลชัย	32	-	-	1	-65	268
49. นายไชยชัย อักษรนันท์	9	13	10	1	17	45
50. พันเอก ณรงค์ กิตติขจร	3	1	8	21	-17	118
51. พลเรือเอก ณรงค์ ไอสถาณนท์	31	-	1	1	-62	238
52. พลอากาศโท ดนัย ไมรินทร์	32	-	-	1	-65	268
53. นายดุสิต ศิริวรรณ	5	-	9	19	-20	125
54. หม่อมหลวงตรีทศยุทธ เทวกุล	8	3	14	8	-4	84
55. พลอากาศโท ถาวร เกิดสินธุ์	30	-	1	2	-61	226
56. พลโท ถาวร รัตนาวะดี	27	2	3	1	-48	167
57. นายถิรชัย วุฒิชวรม	29	-	2	2	-58	203
58. นายทอง ลำไย	15	8	8	2	-8	95
59. พลเรือเอก ทรงสิทธิ์ กิตติพิรัชล	32	-	-	1	-65	268
60. นายทวี หนูนิกักดี	15	8	7	3	-10	101
61. พลโท ทวีสิทธิ์ สร้างสมวงษ์	30	-	2	1	-59	215
62. พลตรี ทศพร ทรงสุวรรณ	32	-	-	1	-65	268
63. นางทักษิณา สวานานนท์	18	1	10	4	-28	137
64. นางสาวทัศนาศา บุญทอง	25	2	2	4	-48	167
65. นายทินพันธุ์ นาคะตะ	3	16	12	2	36	17
66. นายธนิษฐ์ เจียรนวนนท์	4	8	11	10	9	64
67. นายธรรมบุญ ประจวบเหมาะ	6	10	14	3	19	38
68. นายธรรมบุญ ลัดพลี	5	9	13	6	15	52
69. นายชัช วิชัยดิษฐ	1	12	16	4	34	20
70. พลเรือเอก ชัชชัย โกศลนาวิน	32	-	-	1	-65	268

ชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
71. พลเรือตรี ธัชพงษ์ วิวัฒน์กุล	32	-	-	1	-65	268
72. นายชารินทร์ นิมมานเหมินท์	3	15	11	4	31	22
73. พลตรี ธิตีพงษ์ เจนนุวัตร	32	-	-	1	-65	268
74. พลเอก เขียว ชนไมตรี	31	-	1	1	-62	238
75. พลโท นพ พินสายแก้ว	28	-	2	3	-57	197
76. นายนพตล ทองโสภิต	9	8	11	5	4	73
77. พลเอก นฤตล เดชประดิยุทธ	8	4	11	10	-7	92
78. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	1	14	14	4	36	17
79. นายนิติชัย นาครทรรพ	9	2	13	9	-10	101
80. นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	6	3	21	3	12	60
81. นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน	8	9	12	4	10	63
82. นายนิสสัย เวชชาชีวะ	1	16	15	1	44	7
83. นายบตี จุณณานนท์	1	17	14	1	45	4
84. พลเอก บรรจบ บุณนาค	11	4	10	8	-12	106
85. นายบัญญัติ สุขีระ	2	19	9	3	40	10
86. นายบุญชนะ อัดตากร	1	16	13	3	40	10
87. พลโท บุญแทน เหนียนเฉลย	31	-	1	1	-62	238
88. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์	12	1	14	6	-14	113
89. นายปภิต พัฒนกุล	15	2	12	4	-18	123
90. ร้อยตรี ประจักษ์ สีนุญเรือง	28	2	2	1	-51	175
91. นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์	29	-	3	1	-56	194
92. พลเรือโท ประชุม เครือวัลย์	31	-	1	1	-62	238
93. พลอากาศเอก ประชุม ฉายศิริ	25	2	4	2	-44	159
94. นายประสิทธิ์ เจริญไทยทวี	14	9	8	2	-4	84
95. นายประพัทธ์ เปรมมณี	22	2	6	3	-37	147
96. พลอากาศเอก ประพันธ์ สุปะเตมีย์	5	5	13	10	3	75

ชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
97. ร้อยตรี ประภาส ลิมปะพันธุ์	2	19	11	1	44	7
98. พลโท ประมณฑ์ ผลาสินธุ์	27	-	5	1	-50	171
99. นายประมาธ ชันชื้อ	16	7	8	2	-12	106
100. พลอากาศโท ประวิช พจนประพันธ์	32	-	-	1	-65	268
101. พลเรือโท ประวิทย์ ปาลศรี	30	1	1	1	-58	203
102. พลเรือโท ประวิทย์ ศิวรักษ์	30	1	1	1	-58	203
103. นายประสพ รัตนากร	1	10	11	11	18	43
104. นายประเสริฐ นาสกุล	18	5	7	3	-22	128
105. นายประเสริฐ บุญศรี	27	-	4	2	-52	180
106. พลตรี ประเสริฐ พรรคเจริญ	32	-	-	1	-65	268
107. พลเอก ประเสริฐ สารฤทธิ์	32	-	-	1	-65	268
108. นายประหยัด ธีระวัฒน์	28	1	2	2	-54	187
109. พลอากาศโท ปราโมทย์ วีรุตมเสน	31	-	-	2	-64	253
110. นายปราเสริฐ ปราสาททองโอสถ	12	5	12	4	-6	91
111. นายปริญญา เจตาทิวัฒน์	30	-	1	2	-61	226
112. พลโท ปรีชา ไรจนเสน	30	-	2	1	-59	215
113. พลเรือโท ปรีดา กาญจนรัตน์	32	-	-	1	-65	268
114. พลเรือโท ปรีดา การสุทธิ	28	2	2	1	-51	175
115. นายปัจจุัย บุนนาค	3	17	11	2	37	16
116. พลตรี ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์	29	1	2	1	-55	188
117. นายปิยะ จักกะพาก	8	8	13	4	9	64
118. นายปิยะ ภิรมย์ภักดี	7	5	16	5	7	68
119. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์	16	6	7	4	-17	118
120. นายเผ่าพัชร ชวนะดิขิกร	9	9	12	3	9	64
121. นายพงษ์ศักดิ์ พยัณวิเชียร	4	13	13	3	28	26
122. นายเพชร อิศรเสนา ณ อยุธยา	3	12	16	2	32	21

LIART

ชื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
123. พลอากาศโท พนม ถิรสวัสดิ์	30	-	2	1	-59	215
124. นายพนัส สิมะเสถียร	1	19	12	1	47	2
125. นายพรเทพ พรประภา	6	5	14	8	4	73
126. คุณหญิงพัชร ว่องไพฑูรย์	6	8	15	4	15	52
127. นายพานิชย์ เจริญเผ่า	27	-	5	1	-50	171
128. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	9	11	10	3	11	62
129. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	1	10	16	6	28	26
130. นายพิชัย วาศนาสง	1	12	14	6	30	24
131. นายพินิจ จันทรสุรินทร์	8	3	11	11	-10	101
132. พลเรือตรี พินิจ ทองอร่าม	30	-	2	1	-59	215
133. นายพิศาล มุลศาสตราสาร	2	12	14	5	29	25
134. พลอากาศเอก พิศิษฐ์ ศรีกาฬสินธุ์	26	2	3	2	-47	166
135. นายพิสิฎฐ ภัคเกษม	2	20	10	1	45	4
136. นายเพรา นิวัตวงศ์	14	8	10	1	-3	83
137. นายไพบูลย์ ช่างเรียน	2	14	16	1	39	14
138. พลเรือโท ไพบูลย์ นาคสกุล	28	2	2	1	-51	175
139. นายไพบูลย์ ลิมปพยอม	5	7	16	5	15	52
140. พลโท ไพบูลย์ ห้องสินหลาก	16	3	9	5	-22	128
141. พลโท ไพบูลย์ เอ็มพันธ์	30	1	1	1	-58	203
142. พลเรือเอก ไพรัช ชูธงชัย	31	-	1	1	-62	238
143. พลโท ไพโรจน์ จันทรอุไร	28	1	3	1	-52	180
144. นายไพโรจน์ ลำซ่า	20	5	6	2	-26	135
145. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล	4	12	12	5	23	32
146. พลโท ปิฎญ์ ศิริระพันธ์	26	1	2	4	-52	180
147. พลโท ภูรงค์ นิลขำ	15	2	7	9	-28	137
148. พลโท มงคล อัมพรพิสิฎฐ์	8	4	10	11	-9	97

ชื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ ดี		
149. พลเรือตรี มนตรี วิจิตรบุรุษศาสตร์	31	-	1	1	-62	238
150. นายมหิตล จันทรางกูร	6	13	11	3	22	33
151. นายมานิช กาญจนฉายา	29	2	-	2	-56	194
152. คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	29	-	2	2	-58	203
153. นางเมธวดี นวพันธ์	16	1	7	9	-32	143
154. พลเรือตรี ยรรยง กุลกำมัธว	30	-	1	2	-61	226
155. นายยุกต์ ณ ถลาง	8	11	13	3	16	49
156. นายยุกติ สาริกะภูติ	11	10	10	2	6	69
157. พลโท ยุทธนา คำดี	15	-	12	5	-23	131
158. พลเอก ยุทธนา เข้มพันธ์ุ	9	1	15	8	-9	97
159. นางเขาวลัักษณ์ แผงสภา	18	6	5	1	-20	125
160. พลโท ระวี มุกดาประกร	30	1	-	2	-60	222
161. พลอากาศตรี รังสรรค์ ทีชะระ	30	1	-	2	-60	222
162. นายรุ่งธรรม ลักพลี	10	6	14	3	3	75
163. พลอากาศเอก เริงชัย สนิทพันธ์ุ	30	-	1	2	-61	226
164. พลตรี ฤทัย นิโบล	29	1	1	2	-57	197
165. นางลักขณา แสงสนิท	23	-	3	7	-50	171
166. พลโท วชิรา สุริยกุล ณ อยุธยา	32	-	-	1	-65	268
167. พลอากาศเอก วรรณถ อภิจारी	4	10	12	7	17	45
168. ร้อยตำรวจตรี วรรณ ชันชื้อ	-	12	12	9	27	28
169. พลโท วศิณ อิศรางกูร ณ อยุธยา	13	5	9	6	-13	110
170. พลเอก วัฒนชัย วุฒิสิริ	15	3	10	5	-19	124
171. พลตรี วัฒนา บุญญะสิทธิ์	27	-	4	2	-52	180
172. พลโท วัฒนา สรรพานิช	22	-	6	5	-43	157
173. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล	3	11	12	7	21	35
174. พลโท วันชัย อัมพุนันท์	22	3	3	5	-40	152

LI RT

ชื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
175. นายวารินทร์ พุทธิวิวงศ์	11	9	10	3	3	75
176. นายวิจิตร ศรีสอ้าน	1	19	11	2	45	4
177. พลอากาศโท วิจิตร สำนองสุข	21	1	7	4	-37	147
178. พลเอก วิจิตร สุขมาก	18	3	6	6	-30	142
179. นายวิจิตร สุทธิณีจ	20	8	2	3	-25	133
180. นาวาเอก วิษณุ สุกใส	29	-	2	2	-58	203
181. นายวิชัย ไกลสุวรรณจินดา	16	6	9	2	-13	110
182. พลเอก วิชัย เพิ่มทรัพย์	28	-	4	1	-53	186
183. พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์	15	1	4	13	-37	147
184. นายวิเชียร จันทาภากุล	30	-	1	2	-61	226
185. พลเรือโท วิเชียร เรืองศรี	32	-	-	1	-65	268
186. นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตร	31	-	-	2	-64	253
187. นายวิทยา เวชชาชีวะ	8	11	11	3	14	57
188. พลโท วิฑูร สุนทรจันทร์	30	1	1	1	-58	203
189. นายวินัย สมะออน	28	-	3	2	-55	188
190. พลอากาศตรี วิรัช วิวัฒน์กุล	30	1	1	1	-58	203
191. นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์	13	5	9	6	-13	110
192. นายวิโรจน์ นวลนข	20	-	6	7	-41	154
193. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	13	5	8	7	-15	115
194. นายวิโรจน์ ภูตระกูล	13	6	10	4	-8	95
195. พลเอก วิศิษฐ์ อัจจุ่มวงษ์	14	2	8	9	-25	133
196. นายวิกิจ วีรานวัตต์	10	7	11	5	0	81
197. นางวิณา เชิดบุญชาติ	22	2	2	7	-45	160
198. พลอากาศเอก วีระ กิจจาทร	9	6	11	7	-2	82
199. นายวีระ ปิตรชาติ	14	8	8	3	-7	92
200. พลอากาศตรี วีระ สีนะเสนา	30	-	1	3	-62	238

ชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
201. พลอากาศโท วีระพงษ์ สิงหนณี	30	-	1	2	-61	226
202. คุณหญิงศศิมา ศรีวิกรม์	2	8	15	8	19	38
203. พลโท ศัลย์ ศรีเพ็ญ	5	3	10	15	-9	97
204. พลเอก ศิริ ทิวะพันธ์	13	5	7	8	-17	118
205. นายศิริชัย บูลกุล	8	5	14	6	2	78
206. พลอากาศเอก มรว.ศิริพงษ์ ทองใหญ่	16	8	7	2	-11	104
207. นายสิวงค์ จังศิริ	7	16	8	2	24	31
208. นายสุภชัย พานิชภักดิ์	10	16	6	1	17	45
209. พลอากาศโท สุภางค์ แก้วพันธุ์พงศ์	31	-	-	2	-64	253
210. พลโท สกัณฑ์ สถิตยยุทธการ	29	1	1	2	-57	197
211. พลเอก สม ชัดพันธ์	8	3	10	12	-12	106
212. พลโท สมเจดน์ ทวีชัยสมบูรณ์	31	-	-	2	-64	253
213. พลเรือโท สมนึก รักซ้อน	29	-	2	2	-58	203
214. พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์	5	6	13	9	6	69
215. พลเรือเอก สมพงษ์ กมลงาม	28	-	2	3	-57	197
216. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	10	4	13	6	-5	87
217. พลตรี สมพันธ์ บุญกั้งवाल	30	-	1	2	-61	226
218. พลโท สมพร เต็มทองไชย	27	1	3	2	-51	175
219. นายสมภพ ไทตระกิตย์	7	15	5	5	16	49
220. พลเรือเอก สมโภช ชมะสุนทร	30	-	-	3	-63	250
221. พลโท สมโภชน์ สุนทรมณี	31	-	1	1	-62	238
222. พลอากาศโท สมมต สุนทรเวช	23	2	4	4	-42	156
223. พลอากาศโท สมศักดิ์ กุศลาศัย	30	1	-	2	-61	226
224. พลอากาศตรี สมศักดิ์ เวสุวรรณ	32	-	-	1	-65	268
225. พลตรี สมศักดิ์ แสงจันทร์เลิศ	32	-	-	1	-65	268
226. พลตรี สมหมาย วิชาวรรณ	32	-	-	1	-65	268

ชื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
227. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	5	19	6	3	31	22
228. นายสรรเสริญ อุทัยเฉลิม	19	5	4	5	-29	139
229. นายสรวง อักษรานุเคราะห์	16	5	10	2	-14	113
230. นายสราวุธ วัชรพล	10	1	9	13	-22	128
231. หม่อมราชวงศ์สฤทธิคุณ กิตติยากร	15	6	9	3	-12	106
232. นายสวัสดิ์ โชติพานิช	16	6	10	1	-11	104
233. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์	4	11	11	7	18	43
234. พลอากาศโท สอาด กังวล	31	-	-	2	-64	253
235. พลอากาศโท สามารต โสภสภิตย์	26	1	2	4	-52	180
236. พลตรี สำเนา ชูศรี	25	2	3	3	-46	163
237. นายสำราญ ถาวรายุศม์	6	12	11	4	19	38
238. พลเรือโท สำราญ สมรูป	31	-	1	1	-62	238
239. นายสำเริง นิลประดิษฐ์	18	5	6	4	-24	132
240. นายสิงห์โค จ่างตระกูล	5	6	18	4	16	49
241. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์	3	14	8	8	22	33
242. นายสุขวิช รังสิตพล	7	13	10	3	19	38
243. นายสุขุม เลาว์ณย์ศิริ	5	11	10	7	15	52
244. พลเอก สุจินดา คราประยูร	2	10	10	11	15	52
245. นายสุชาติ หอวัฒนกุล	26	1	5	1	-46	163
246. นายสุทธิเกียรติ จิราธิวัฒน์	2	4	18	9	13	58
247. พลเรือตรี สุทรรณ วงษ์ไทย	31	-	1	1	-62	238
248. พลโท สุเทพ สีระรา	20	2	7	4	-33	144
249. นายสุธรรม อารีกุล	9	10	12	2	12	60
250. พลโท สุพิทย์ วรอุทัย	30	-	-	3	-63	250
251. นางสุนน สมภาร	30	-	2	1	-59	215
252. พลอากาศโท สุรพัฒน์ จบกมลศึก	31	-	-	2	-64	253

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่		
253. พลเรือโท สุรวุฒิ มหารมณ์	31	-	-	2	-64	253
254. พลเรือตรี สุรัตน์ รัตนพฤษ์	31	-	-	2	-64	253
255. พลเรือเอก สุรินทร์ ทองเจริญ	29	1	1	2	-57	197
256. นายสุวรรณ จันทรสม	13	7	8	5	-9	97
257. พลอากาศเอก สุวิช จันทประดิษฐ์	30	-	1	2	-61	226
258. นายสุวิช พุตระกูล	15	11	4	3	-7	92
259. พลตรี สุวิทย์ ชัยประภา	31	-	-	2	-64	253
260. พลเรือโท สุวิทย์ วัฒนกุล	30	-	1	2	-61	226
261. นายสุวิทย์ สุทธานุกุล	11	12	8	2	8	67
262. พลอากาศตรี เสน่ห์ งามละเมียด	31	-	-	2	-64	253
263. พลอากาศโท เสริมยุทธ บุญศิริยะ	30	-	1	1	-60	222
264. นายเสริมศักดิ์ กาญจ	12	5	13	3	-4	84
265. นาวาอากาศเอก ไสภณ สุวรรณะบุจิ	24	5	2	2	-38	150
266. พลเรือเอก หัน สกุลพานิช	29	-	2	2	-58	203
267. พลตรี หาญ เพ็ไทย	29	-	1	3	-60	222
268. พลตำรวจโท องอาจ หุตมาต	22	2	5	4	-39	151
269. นายอนันต์ อติลักษณ์	24	3	4	2	-40	152
270. นายอนุวัตร ลิมสุวรรณ	27	1	4	1	-49	170
271. นายอภิลาศ ไสสถานนท์	11	9	11	2	5	71
272. พลโท อรพันธ์ วัฒนวิบูลย์	28	2	-	3	-55	188
273. พลเอก อรุณ ปรีวิติธรรม	10	6	10	7	-5	87
274. นายอัชฌ์ ศรีอาจ	27	2	3	1	-52	180
275. พลเอก อัยยา แผ้วพาลชน	19	3	8	3	-27	136
276. นายอัปคูลวาชัย อัปคูลวาชัย	29	1	2	1	-55	188
277. นายอาซิส เบ็ญหาวัน	30	1	1	1	-58	203
278. พลโท อาณาภพ ทรงสุนทร	31	-	-	2	-64	253

ชื่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534	ไม่รู้จัก	รู้จัก/ระดับความเหมาะสม			คะแนนความ เหมาะสม	ลำดับที่
		มาก	ปานกลาง	ไม่ เหมาะสม		
279. พลโท อารีย์ อู่มะกิจ	21	1	4	7	-43	157
280. นายอาษา เมฆสวรรค์	1	19	11	2	49	1
281. นายอำนาจ วีรวรรณ	2	21	9	1	46	3
282. พลเรือเอก อำนาจ จันทนัมภวะ	31	-	-	2	-64	253
283. นายอำนาจ สอนอิมศาสตร์	6	10	11	6	13	58
284. พลโท อำพน ศุภสมุทร	30	-	-	3	-63	250
285. พลอากาศตรี อำพล จารุสมบัติ	30	-	1	2	-61	226
286. นายอุกฤษ มงคลนาวิน	1	21	7	4	43	9
287. พันเอก (พิเศษ) อุดม ทวีวัฒน์	23	1	6	3	-41	154
288. นายอุดมศักดิ์ อุษชิน	4	4	15	10	5	71
289. นายอุทัย สุขสุข	18	6	8	1	-17	118
290. นายเอกชัย เอกหาญกมล	6	8	17	2	19	38
291. พลโท เอื้อม มโนรัตน์	31	-	-	2	-64	253
292. นายไอลง โภคิน	4	14	11	4	27	28

2.3 สำหรับเหตุผลที่ผู้ตอบว่าเหมาะสมมากให้ไว้ เช่น เป็นนักวิชาการหรือนักบริหารที่มีคุณวุฒิ มีประสบการณ์ มีความรู้ความสามารถดีเด่นและเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่วนตัวอย่างเหตุผลที่ผู้ตอบว่าเหมาะสมปานกลางได้ให้ไว้ เช่น เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับพอสมควร หรือมีประสบการณ์แต่มีอายุมากเกินไป สำหรับเหตุผลที่ผู้ตอบว่าไม่เหมาะสมได้ให้ไว้ เช่น ไม่มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอ เคยมีประวัติไม่ดี เคยสนับสนุนเผด็จการ ไม่มีจุดยืนของตนเอง คอยเอาใจเผด็จการ รับราชการเป็นทหารหน่วยคุมกำลัง เป็นเพื่อนร่วมรุ่น จปร. 5 เป็นทหารที่ร่วมทำการยึดอำนาจ เป็นภรรยา เครือญาติ หรือพวกพ้องของกลุ่มผู้ยึดอำนาจมีจิตใจและการกระทำที่ไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นผู้สนับสนุนทหาร หรือเป็นวุฒิสมาชิกมาเกือบทุกสมัย เป็นต้น

2.4 จากตารางที่ 2 ที่ผ่านมา เป็นที่น่าสังเกตว่า สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้คะแนนความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ได้ -65 คะแนน ซึ่งมีจำนวน 25 คนนั้น เกือบทั้งหมดคือจำนวน 24 คน มีอาชีพรับราชการทหาร ทำนองเดียวกัน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ได้คะแนนความเหมาะสม -64 คะแนน ซึ่งมีจำนวน 15 คนนั้น เกือบทั้งหมดคือจำนวน 14 คน มีอาชีพรับราชการทหารเช่นกัน

2.5 เมื่อพิจารณาถึงอาชีพของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเฉพาะจำนวนที่ผู้ตอบส่วนใหญ่ (ตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป) ตอบว่าไม่รู้จัก ซึ่งมี 158 คนนั้น พบว่าส่วนใหญ่รับราชการทหาร ซึ่งเท่ากับร้อยละ 77.85 ของจำนวนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ผู้ตอบส่วนใหญ่ตอบว่าไม่รู้จัก ที่เหลือร้อยละ 22.15 มีอาชีพอื่นที่ไม่ใช่รับราชการทหาร (ดูตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ร้อยละของอาชีพของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 ที่ผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่รู้จัก

อาชีพ	ร้อยละ (คน)
รับราชการทหาร	77.85 (123)
ไม่ได้รับราชการทหาร	22.15 (35)
รวม	100.00 (158)

LI RT

3. การวิเคราะห์

3.1 เมื่อพิจารณาถึงประวัติส่วนตัวของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พบว่าส่วนใหญ่เป็นชายอายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 54-63 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุของข้าราชการประจำระดับสูงไม่ว่าจะเป็นทหารหรือพลเรือน โดยส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี อันเป็นระดับการศึกษาของนายทหารเกือบทั้งหมด นอกจากนี้แล้ว เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้ในช่วง พ.ศ. 2531 จะถูกเรียกว่าเป็นยุคของพ่อค่านักธุรกิจที่เข้ามามีอำนาจทางการเมืองมากขึ้นแต่จำนวนพ่อค่านักธุรกิจ หรือนายธนาคารที่ได้รับแต่งตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาในปีดังกล่าว โดย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็มีไม่มากเท่ากับที่ได้รับแต่งตั้งให้เข้ามาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 นี้ และ

3.2 เมื่อพิจารณาต่อไป จะเห็นได้ว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้แม้ได้รับการแต่งตั้งมาจากบุคคลหลายสายอาชีพ ไม่น้อยกว่า 12 อาชีพก็ตามแต่สัดส่วนของแต่ละอาชีพนั้นแตกต่างกันมาก ที่เห็นได้ชัดเจน เช่น อาชีพรับราชการทหารมีมากถึงร้อยละ 45.55 ในขณะที่อาชีพเกษตรกร ซึ่งถือว่าเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีเพียงร้อยละ 1.03 และอาชีพรับจ้างมีเพียงร้อยละ 1.37 เท่านั้น เช่นนี้แสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมอย่างเด่นชัด อันมีส่วนสำคัญทำให้อาจารย์ผู้สอนวิชารัฐศาสตร์บางส่วนแสดงความคิดเห็นว่า สภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้น่าที่จะเป็นสภาทหาร หรือสภาปฏิวัติมากกว่า เพราะผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้ามาส่วนใหญ่เป็นทหาร และแม้มีไซ้ทหารแต่ก็เป็นภรรยา เครือญาติ ผู้ใกล้ชิด มิตรสหาย หรือผู้ที่มีจิตใจและการกระทำที่สนับสนุนทหารกลุ่มที่ทำการยึดอำนาจ ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์จากหลาย ๆ สาขาวิชาการและอาชีพได้รับการแต่งตั้งเข้ามาน้อยมากทำให้ไม่สามารถมองและแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองทั้งภายในและภายนอกได้ดีเท่าที่ควร การกระทำเช่นนี้ แม้ รสช. และรัฐบาลได้รับเสียงสนับสนุนในสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาก ก็อาจจะไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชนส่วนใหญ่ เพราะถือว่าเป็นการได้มาซึ่งตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยไม่ชอบธรรม อันเป็นผลให้การตรากฎหมายหรือการใช้อำนาจทางการเมืองอื่น ๆ ขาดความชอบธรรมตามไปด้วย นอกจากนี้ ยังปรากฏอีกว่าอาจารย์ผู้สอนวิชารัฐศาสตร์บางส่วนไม่ศรัทธาสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้โดยให้เหตุผลว่าเป็นสภาที่เกิดขึ้นจากอำนาจปฏิวัติ ซึ่งหากให้ความสนใจหรือสนับสนุนแม้แต่น้อยก็เท่ากับเป็นการยอมรับการกระทำที่ขัดกับหลักการประชาธิปไตย อันจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีต่อไป

3.3 ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อสันนิษฐานว่า อาจารย์ผู้สอนนิเวศศาสตร์เป็นบุคคลที่ น่าจะรู้ว่าใครเป็นใครในด้านการเมือง แต่ผลจากการวิจัยสนามปรากฏว่า อาจารย์ผู้สอนนิเวศศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่รู้จักสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ ขณะเดียวกัน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่รู้จักพร้อมกับมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมมากเหมาะสมปานกลาง และไม่เหมาะสมนั้นกลับมีจำนวนรวมกันน้อยมาก กรณีเช่นนี้ ในแง่หนึ่งอาจมองได้ว่า ข้อสันนิษฐานคลาดเคลื่อน แต่ในอีกแง่หนึ่งได้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ไม่ได้รับการยอมรับ หรือไม่มีบทบาททั่วไปมากพอที่จะทำให้ นักนิเวศศาสตร์อาวุโสส่วนใหญ่ได้มีโอกาสรู้จัก ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ต่อไปถึงสาเหตุของการไม่ยอมรับจะพบว่า มีหลายประการ แต่ที่สำคัญประการหนึ่งคือการมีอาชีพรับราชการทหาร ซึ่งนักนิเวศศาสตร์ที่ยึดถือแนวทางประชาธิปไตยสากลเชื่อว่าทหารต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

3.4 จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางลึก โดยอาศัยข้อมูลที่ได้รับมาจากคำวิจารณ์หรือการแสดงความคิดเห็นโดยอิสระของอาจารย์ผู้สอนนิเวศศาสตร์อาวุโส พบว่าเกณฑ์ที่บุคคลดังกล่าวใช้ประกอบการพิจารณาและแสดงความคิดเห็นว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตนเองรู้จักนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใด คือ (1) ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ (2) อุดมการณ์หรือแนวความคิดและการกระทำทั้งในอดีตและปัจจุบันที่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย (3) อาชีพ และ (4) การเป็นพวกพ้องใกล้ชิดกับทหาร กล่าวคือ หากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนใดขาดความรู้ความสามารถ ขาดประสบการณ์ หรือมีแนวความคิดและการกระทำทั้งในอดีตหรือปัจจุบันที่สนับสนุนเผด็จการ หรือมีอาชีพเป็นทหาร หรือเป็นพวกพ้องใกล้ชิดกับทหารแล้ว ก็มีแนวโน้มที่อาจารย์ผู้สอนนิเวศศาสตร์อาวุโสจะวินิจฉัยว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้นั้น มีคุณสมบัติเหมาะสมเพียงชั้นปานกลางหรือไม่เหมาะสมที่จะเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตัวอย่างการให้เหตุผลว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้นั้นมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม เช่น ไม่มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอ เคยสนับสนุนเผด็จการมาก่อน เป็นนายทหารที่ร่วมทำการยึดอำนาจ หรือเป็นภรรยาของนายทหารคุมกำลัง

ในทางตรงกันข้าม หากเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์หรือมีแนวความคิดที่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยไม่ว่าจะมีอาชีพเป็นข้าราชการ นักธุรกิจ หรือเป็นนักการเมืองก็จะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมปานกลางถึงเหมาะสมมาก เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าการใช้เกณฑ์เช่นนี้ นอกจากเป็นการพิจารณาจากคุณสมบัติภายใน คือ

แนวความคิดประกอบกันกับคุณสมบัติภายนอก เช่น ความรู้ความสามารถ อาชีพและการเป็นพวกพ้องใกล้ชิดกับทหารแล้ว ยังเป็นการพิจารณาจากพฤติกรรมทั้งในอดีตและปัจจุบันควบคู่กันไปด้วย

ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ แม้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ แต่ถ้าหากมีอาชีพรับราชการทหาร หรือเป็นพวกพ้องใกล้ชิดกับทหาร เช่น เป็นภรรยาเครือญาติ หรือมีแนวความคิดและการกระทำที่สนับสนุนทหารโดยขาดจุดยืนของตนเองแล้วก็จะถูกปฏิเสธหรือไม่ได้รับการยอมรับมากเท่าที่ควร

3.5 เพื่อให้เห็นและเข้าใจถึงคุณสมบัติของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 นี้มากขึ้น จึงได้นำเอาคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 นี้ ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาในสมัยของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ครบทั้งชุด โดยไม่มีสมาชิกวุฒิสภาชุดที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากพลเอก เกียติศักดิ์ ชมะนันท์ รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้เพราะการแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติและสมาชิกวุฒิสภานั้นมีเหตุผลที่คล้ายคลึงกันหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องมาจากการแต่งตั้ง และเรื่องการเข้ามาเป็นฐานอำนาจคอยค้ำจุนและสนับสนุนรัฐบาลหรือผู้เสนอแต่งตั้ง ไม่เพียงแต่เท่านั้น ช่วงเวลาที่ได้รับแต่งตั้งก็ไม่ห่างกันมาก แม้ว่ารูปแบบการปกครองหรือสถานการณ์ทางการเมืองจะแตกต่างกันก็ตาม ความคล้ายคลึงเช่นนี้ ทำให้สามารถศึกษาเปรียบเทียบกันได้ โดยในที่นี้จะวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเฉพาะประวัติส่วนตัว รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และคุณสมบัติของสมาชิกตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายเท่านั้น

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลของสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 กับข้อมูลของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 ที่กล่าวไว้แล้วในตารางที่ 1 ข้างต้น จะพบทั้งข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่างกัน ที่สำคัญมีดังนี้

3.5.1 เพศ พบว่าผู้หญิงที่ได้รับแต่งตั้งให้เข้ามาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีจำนวนมากกว่าผู้หญิงที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียงเล็กน้อย

3.5.2 อายุ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 54-63 ปี ซึ่งคล้ายคลึงกับสมาชิกวุฒิสภา แต่ถ้านับความมีอาวุโส คือตั้งแต่อายุ 54 ปีขึ้นไป สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีเพียงร้อยละ 75.00 ขณะที่สมาชิกวุฒิสภา มีถึงร้อยละ 89.14 ดังนั้นโดยเฉลี่ยวุฒิภาวะของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 จึงต่ำกว่าสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 มาก

3.5.3 ในส่วนของระดับการศึกษานั้น สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่วนใหญ่ สำเร็จปริญญาตรี อันเป็นระดับการศึกษาส่วนใหญ่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่มีอาชีพ รับราชการทหารซึ่งได้รับการแต่งตั้งเข้ามามากที่สุด ระดับการศึกษาของสมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติรองลงมาคือปริญญาเอก ส่วนสมาชิกวุฒิสภานั้น ส่วนใหญ่สำเร็จปริญญาตรีเช่นกัน แต่รองลงมาคือผู้ที่สำเร็จ วปอ. ซึ่งถ้าเทียบว่า นบท. และ วปอ. เท่ากับระดับปริญญาโทแล้ว จะพบว่าสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 มีผู้สำเร็จระดับปริญญาโทขึ้นไปมากถึงร้อยละ 50.94 คือ เกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ขณะที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 มี เพียงร้อยละ 38.70 แสดงว่าคุณวุฒิของสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่สูงกว่าคุณวุฒิของสมาชิกสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ

3.5.4 เมื่อวิเคราะห์ถึงอาชีพ พบว่าทหารได้รับการแต่งตั้งให้เข้ามาเป็นสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกวุฒิสภามากที่สุดเหมือนกันเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น แต่ จำนวนทหารที่ได้รับแต่งตั้งให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมากกว่าที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็น วุฒิสมาชิกถึงร้อยละ 15.96 (มาจากร้อยละ 45.55 ลบด้วย 29.59) ทำนองเดียวกัน จำนวน นักธุรกิจและนายธนาคารที่ได้รับแต่งตั้งให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็มีมากกว่าด้วย คือมากกว่าร้อยละ 4.26 แต่จำนวนข้าราชการบำนาญที่ได้รับแต่งตั้งให้เข้ามามีน้อยกว่าสมาชิก วุฒิสภา และเมื่อรวมสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่มีอาชีพรับราชการทหาร ข้าราชการ และ พนักงานรัฐวิสาหกิจเข้าด้วยกัน พบว่ามีร้อยละ 64.04 ซึ่งมากกว่าสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีเพียง ร้อยละ 46.45 เช่นนี้ทำให้กล่าวได้ว่า ข้าราชการประจำหรือยุคอำมาตยาธิปไตยได้กลับเข้า มามีบทบาทในการกำหนดอนาคตของชาติอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้เปลี่ยนไปอยู่ในมือของ นักธุรกิจการเมืองมาไม่น้อยกว่าหนึ่งทศวรรษ

3.5.5 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องและคุณสมบัติของสมาชิก ที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว ปรากฏว่าแตกต่างกันบางประการ นั่นก็คือ สมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติได้รับการแต่งตั้งเข้ามา โดยรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2534 มาตรา 7 ซึ่งกำหนดให้ "พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด ตามที่ประธานสภา รสช. นำความกราบบังคมทูล" ขณะที่วุฒิสมาชิก พ.ศ. 2531 สมัยพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้รับ การแต่งตั้งเข้ามาโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 มาตรา 84 ซึ่งกำหนดให้ "พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ

อันจะยังประโยชน์ให้เกิดแก่การปกครองแผ่นดิน มีสัญชาติไทยโดยการเกิดมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใด" เช่นนี้ แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติของสมาชิกรัฐธรรมนูญแห่งชาติที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นน้อยกว่าหรือต่ำกว่าคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภามาก (ดูการเปรียบเทียบในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบร้อยละของประวัติส่วนตัวและเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องของสมาชิกรัฐธรรมนูญแห่งชาติ พ.ศ. 2534 กับ สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ กฎหมายที่เกี่ยวข้องและคุณสมบัติของสมาชิกที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย

ประวัติส่วนตัว/ เรื่องสำคัญที่ เกี่ยวข้อง	สมาชิกรัฐธรรมนูญ แห่งชาติ พ.ศ. 2534 ร้อยละ	สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 ร้อยละ
อายุ		
44-53 ปี	21.92	9.74
54-63 ปี	64.38	58.05
64-73 ปี	9.25	28.84
74-83 ปี	1.37	2.25
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	55.83	40.45
ปริญญาโทขึ้นไป	38.70	50.97
อาชีพ		
ทหาร	45.55	29.59
ข้าราชการ	15.07	13.86
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.42	3.00
นักธุรกิจ, นายธนาคาร	18.49	14.23
ข้าราชการบำนาญ	7.88	31.46

LI RT

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประวัติส่วนตัว/ เรื่องสำคัญที่ เกี่ยวข้อง	สมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ พ.ศ. 2534 ร้อยละ	สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 ร้อยละ
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย พ.ศ. 2524	รัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักร ไทย พ.ศ. 2521
คุณสมบัติของสมาชิกที่ได้ กำหนดไว้ในกฎหมาย	- ผู้มีสัญชาติไทย โดยกำเนิด	- ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมี ความรู้ความชำนาญ ในวิชาการหรือกิจการ ต่าง ๆ - อายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี - ไม่เป็นสมาชิกพรรค การเมือง

4. ประวัติส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

เมื่อวิเคราะห์ประวัติส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษดังกล่าวแล้วทั้ง 35 คน พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 82.86 เป็นชายและร้อยละ 5.71 เป็นหญิง ที่เหลือร้อยละ 11.43 ไม่ตอบ ส่วนอายุของผู้ตอบนั้น พบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 54.28 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี

LI RT

รองลงมาตามลำดับคือร้อยละ 17.14 เป็นผู้ตอบที่ไม่ตอบ และที่เหลือคือร้อยละ 14.29 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่มียุระหว่าง 51-60 ปี นับว่าเป็นเส้นโค้งปกติ แสดงความเป็นตัวแทนนักรัฐศาสตร์อาวุโสว่ามีอายุระหว่าง 31-60 ปีอย่างดีที่สุด สำหรับระดับการศึกษาของผู้ตอบนั้น ส่วนใหญ่คือร้อยละ 57.14 สำเร็จปริญญาเอก รองลงมาร้อยละ 28.57 สำเร็จปริญญาโท และที่เหลือร้อยละ 14.29 ไม่ตอบ ในส่วนของตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบนั้น พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 37.14 เป็นรองศาสตราจารย์ รองลงมาตามลำดับคือ ร้อยละ 22.86 เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่ไม่ตอบ และที่เหลือร้อยละ 8.57 เป็นศาสตราจารย์ ซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ อันแสดงให้เห็นถึงความมีอาวุโสสูงของผู้ตอบอย่างชัดเจน เมื่อวิเคราะห์ถึงระยะเวลาที่สอนนิสิตรัฐศาสตร์และหรือรัฐประศาสนศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 54.28 ทำการสอนมานานระหว่าง 11-20 ปี รองลงมาคือร้อยละ 22.86 ทำการสอนน้อยกว่า 10 ปี ที่เหลือร้อยละ 11.43 ทำการสอนมานานระหว่าง 20-25 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากับผู้ที่ไม่ตอบ เช่นนี้แสดงว่าผู้ตอบส่วนใหญ่คือร้อยละ 65.71 สอนมานานกว่า 11 ปี (ดูตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (นักรัฐศาสตร์อาวุโส) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และระยะเวลาที่สอน

ผู้ตอบแบบสอบถาม		ร้อยละ (คน)
เพศ		
ชาย		82.86 (29)
หญิง		5.71 (2)
ไม่ตอบ		11.43 (4)
อายุ		
31 - 40 ปี		14.29 (5)
41 - 50 ปี		54.28 (19)
51 - 60 ปี		14.29 (5)
ไม่ตอบ		17.14 (6)

LIART

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ (คน)
ระดับการศึกษา	
สำเร็จปริญญาโท	28.57 (10)
สำเร็จปริญญาเอก	57.14 (20)
ไม่ตอบ	14.29 (5)
ตำแหน่งทางวิชาการ	
อาจารย์	8.57 (3)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	22.86 (8)
รองศาสตราจารย์	37.14 (13)
ศาสตราจารย์	8.57 (3)
ไม่ตอบ	22.86 (8)
ระยะเวลาที่สอน	
ต่ำกว่า 10 ปี	22.86 (8)
11-20 ปี	54.28 (19)
21-25 ปี	11.43 (4)
ไม่ตอบ	11.43 (4)

5. สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาและวิเคราะห์ถึงเกียรติคุณและความเหมาะสมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2534 รวมทั้งการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณสมบัติกับสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากเอกสารและวิจัยสนามที่ผ่านมา สรุปได้ว่าในความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชารัฐศาสตร์อาวุโสในมหาวิทยาลัยของรัฐ 7 แห่งนั้น ส่วนใหญ่ คือ 17 คนขึ้นไป ไม่รู้จักสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้ที่ไม่รู้จักส่วนใหญ่เป็นทหาร อันแสดงนัยให้เห็นว่าบทบาท

LI RT

ทั่วไปของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติส่วนใหญ่ไม่เป็นที่ยอมรับของอาจารย์ผู้สอนวิชา รัฐศาสตร์ดังกล่าว ทั้งนี้เพราะมิได้แต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจากผู้มีชื่อเสียง หรือผู้มีความรู้ความสามารถ หรือผู้ที่มีแนวความคิดที่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่แต่งตั้งมาจากนายทหารด้วยกัน หรือพวกเดียวกัน อันเป็นลักษณะของการให้ความสำคัญกับระบบอุปถัมภ์มากกว่าระบบคุณธรรมอย่างเห็นได้เด่นชัด ซึ่งน่าจะเป็นเพราะคำนึงถึงการเข้ามา คำจุนอำนาจของ รสช. มากกว่าจะคัดเลือกผู้มีความรู้และประสบการณ์สูงให้เข้ามารักษามล ประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ในชาติ

ในเวลาเดียวกัน การศึกษาครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าแนวความคิดของนักวิชาการ หรืออาจารย์ที่สอนวิชา รัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐนั้นส่วนใหญ่ศรัทธาและสนับสนุนการ เมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย และไม่เห็นด้วยกับการกระทำบางอย่าง เช่น การปฏิวัติ การใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมและการแต่งตั้งพวกพ้องเฉพาะในวงแคบ โดยผู้มีส่วนสำคัญในการกระทำสิ่งเหล่านี้คือทหาร เมื่อเป็นเช่นนั้น ทหารจึงถูกมองในแง่ลบมากกว่าบวกอย่างหลีกเลี่ยง ได้ยาก

ในส่วนของการศึกษาเปรียบเทียบคุณสมบัตินั้น สรุปได้ว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ พ.ศ. 2534 ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม มีขีดความสามารถ หรือมีคุณภาพน้อยกว่า สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2531 ที่เป็นเช่นนั้นเพราะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีการศึกษา และ อายุโดยเฉลี่ยน้อยกว่าสมาชิกวุฒิสภา อันแสดงให้เห็นถึงการมีคุณวุฒิ และวุฒิภาวะ รวมทั้งมี ประสบการณ์ที่น้อยกว่า ขณะเดียวกัน จำนวนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เป็นทหารและ นักธุรกิจก็มีมากกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมุ่งรักษามลประโยชน์ของคนส่วนน้อยบางกลุ่มมากกว่าผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม ไม่เพียงแต่เท่านั้น คุณสมบัติของสมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติที่กำหนดไว้ในธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 ก็ต่ำกว่าคุณสมบัติของ สมาชิกวุฒิสภาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 การเปรียบเทียบ ดังกล่าวนี้นี้ ไม่ได้เปรียบเทียบรวมไปถึงรูปแบบหรือสถานการณ์ทางการเมืองการปกครอง ของประเทศในช่วง พ.ศ. 2534 ที่เป็นไปตามแนวทางของการปฏิวัติ ซึ่งแตกต่างอย่างยิ่งกับช่วง พ.ศ. 2531 ที่เป็นไปตามครรลองของประชาธิปไตย

ท้ายที่สุดนี้ เพื่อให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสมาชิกวุฒิสภาที่จะได้รับการ แต่งตั้งเข้ามาเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป โดยมีทั้งคุณสมบัติที่เหมาะสมและมีคุณภาพสูง ข้อที่ควรคำนึงมีดังนี้

ประการแรก บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาควรเป็นคนดี มีคุณธรรม มีคุณวุฒิ หรือมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ ตลอดจนมีแนวความคิดที่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอย่างแท้จริง

ประการที่สอง เพื่อป้องกันการครหาหรือถูกประชาชนมองในแง่ลบ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาควรมาจากตัวแทนของประชาชนในหลายสาขาวิชาการและอาชีพที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกิจการกฎหมายและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้มีสัดส่วนที่แตกต่างกันไม่มากนัก และไม่ควรแต่งตั้งตามโควตาของพรรคพวกที่ครองอำนาจ หรือโควตาทหาร 3 เหล่าทัพ

ประการที่สาม ลำพังการมีคุณสมบัติที่เหมาะสมแต่อย่างเดียวไม่น่าจะเพียงพอควรมีระบบที่ควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสมาชิกวุฒิสภาอย่างใกล้ชิดเป็นต้นว่า ด้รักษาผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด ได้ทำหน้าที่เหมาะสมกับเงินเดือนและสวัสดิการที่ได้รับหรือไม่ ได้ใช้อภิสิทธิ์ของการเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปในทางมิชอบหรือไม่ ได้เคยอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์มากนักน้อยเพียงใด หรือคอยแต่ยกมือตามคำขอจากรัฐบาลหรือผู้ที่มีอำนาจแต่เพียงอย่างเดียว การควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสมาชิกวุฒิสภาเหล่านี้ ควรเผยแพร่ต่อสาธารณชนให้ทราบอย่างต่อเนื่องด้วย ถ้ายังมีความเชื่อ รัฐบาลเป็นของประชาชน

ประการที่สี่ ควรจัดทำแฟ้มข้อมูล หรือทำเนียบสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสมาชิกวุฒิสภา โดยนอกจากแสดงถึงประวัติส่วนตัวแล้ว ควรแสดงถึงผลงานที่ได้กระทำเมื่ออยู่ในตำแหน่งด้วย เช่น การหมั่นมาประชุม การร่วมงานคณะกรรมการธิการ และการออกเสียงในกฎหมายต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งใช้ประกอบการคัดเลือกในโอกาสต่อไปทราบเท่าที่ยังไม่เปิดโอกาสให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาโดยสมบูรณ์ ขณะเดียวกัน ก็ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนที่สนใจสามารถรับข้อมูลส่วนนี้ได้ด้วย

ประการสุดท้าย ที่สำคัญก็คือ ผู้ที่มีอำนาจเสนอชื่อแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ ควรรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นหลัก โดยละเว้นการแต่งตั้งพวกพ้อง เครือญาติ หรือคนใกล้ชิดที่มีประสิทธิภาพต่ำไม่เป็นที่ยอมรับของวงการผู้รู้เข้ามาทำหน้าที่ในสถาบันที่สำคัญของชาติ เพราะไม่เพียงแต่จะไม่ได้ได้รับความศรัทธาจากประชาชนเท่านั้น ยังรังแต่จะทำให้ผิดพลาดเกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ ประชาชน และแม้กระทั่งชื่อเสียงของผู้เสนอแต่งตั้งเอง

การดำเนินงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในด้านนิติบัญญัติ พ.ศ. 2534

ภาณุมาศ วราหะไพฑูรย์ และนัท ผาสุข

โดยที่ได้เกิดการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 โดยมีพลเอก สุนทร คงสมพงษ์ เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ พลเอก สุจินดา คราประยูร พลเรือเอก ประพัฒน์ กฤษณจันทร์ พลอากาศเอก เกษตร โรจนนิล พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ เป็นรองหัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ และ พลเอก อิศระพงศ์ หนุณภักดี เป็นเลขาธิการคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ เป็นผลให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2528 และพุทธศักราช 2532 สิ้นสุดลง และคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการปกครองและบริหารประเทศ ต่อมาในวันที่ 1 มีนาคม 2534 คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ได้นำรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยในการที่จะประกาศใช้เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองและบริหารประเทศและประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2534 โดยผู้รับสนองพระบรมราชโองการ คือ พลเอก สุนทร คงสมพงษ์ หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ สำหรับรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 นี้มีเนื้อหาสาระรวมทั้งสิ้น 33 มาตรา

ในรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรฉบับนี้ ได้บัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าสองร้อยคน แต่ไม่เกินสามร้อยคน ซึ่งพระมหากษัตริย์

LIERT

ทรงแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด ตามที่ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ
นำกราบบังคมทูล โดยในวันที่ 15 มีนาคม 2534 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรด
กระหม่อมแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน 292 คน

สำหรับอำนาจหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาตินั้น ตามธรรมนูญการปกครองราช-
อาณาจักร พุทธศักราช 2534 ได้บัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญ
และพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉะนั้นเพื่อให้เห็นถึงผลการดำเนินงานของสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติในด้านนิติบัญญัติ ซึ่งจะได้สรุปในประเด็นที่มีความสำคัญได้คือ

1. การจัดทำและสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2534
2. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

อนึ่งนอกจากหน้าที่ทั้ง 2 ประการข้างต้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้พิจารณาให้
ความเห็นชอบเรื่องอื่น ๆ ที่มีความสำคัญอีกด้วย

การจัดทำรัฐธรรมนูญ

ในธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรได้มีบทบัญญัติในการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราช-
อาณาจักรไทย ไว้ด้วยดังนี้

1. ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญ

ในการจัดทำรัฐธรรมนูญ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติคำนึงถึงการเลือกตั้งทั่วไปซึ่ง
จะมีขึ้นภายในพุทธศักราช 2534 (มาตรา 6)

2. ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการมาธิการชั้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินยี่สิบ
คนทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการจะประกอบด้วยบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ด้วยก็ได้ (มาตรา 10)

3. เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับร่างรัฐธรรมนูญจากคณะกรรมการมาธิการตามมาตรา
10 แล้ว ให้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นสามวาระ การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง และวาระที่สอง
ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สำหรับวาระที่สามให้กระทำได้
เมื่อการพิจารณาวาระที่สองได้ล่วงพ้นไปแล้วสิบห้าวัน

การประชุมในวาระที่สาม ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม

การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ให้ใช้วิธีเรียกชื่อและต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วย ในการที่จะให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันลงคะแนน

เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาตินำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญ

การประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ (มาตรา 11)

4. ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สาม ถ้าไม่ได้คะแนนเสียงเห็นชอบตามมาตรา 11 วรรคสาม ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ และพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญการปกครองนี้ แต่ถ้การร่างและพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว จะมีผลให้ไม่อาจจัดให้มีการเลือกตั้งได้ภายในพุทธศักราช 2534 ให้ขยายกำหนดเวลาการจัดให้มีการเลือกตั้งออกไปหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นพุทธศักราช 2534 (มาตรา 12)

5. ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นใหม่ตามมาตรา 12 ถ้าไม่ได้คะแนนเสียงเห็นชอบตามมาตรา 11 ในวาระที่หนึ่ง หรือวาระที่สาม ให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทั้งหมด พ้นจากตำแหน่งในวันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงคะแนนเสียงไม่เห็นชอบและให้สภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติประชุมร่วมกับคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา 10 หรือมาตรา 12 หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้เคยประกาศใช้บังคับมาแล้วฉบับใดฉบับหนึ่งมาปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงคะแนนเสียงไม่เห็นชอบและนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญ

ในการประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงการเลือกตั้งซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นโดยเร็วเท่าที่กระทำได้

การประกาศใช้รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๓๓ ให้นำกรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนอง
พระบรมราชโองการ (มาตรา 13)

นอกจากนั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ร่างข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ซึ่งได้กำหนดวิธีการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเป็นขั้นตอนไว้ในหมวด ๑ ดังนี้

1. ก่อนการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่หนึ่ง คณะกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ
อาจเสนอปัญหาใด ๆ ในการร่างรัฐธรรมนูญต่อประธานสภาเพื่อนำเข้าปรึกษาในที่ประชุมสภา
ได้ (ข้อ 101)

2. เมื่อคณะกรรมาธิการได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญตามความในรัฐธรรมนูญการปกครองราช
อาณาจักรแล้ว ให้ประธานสภาจัดเข้าระเบียบวาระประชุมเป็นเรื่องด่วน (ข้อ 102)

3. การพิจารณาในวาระที่หนึ่ง ให้วินิจฉัยว่าจะรับร่างรัฐธรรมนูญนั้นไว้พิจารณา
หรือไม่

การออกเสียงลงคะแนนให้ใช้วิธีเรียกชื่อ และต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการ
ที่จะรับร่างรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันลง
คะแนน

การประชุมตามความในวรรคหนึ่งต้องมีสมาชิมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของ
จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม (ข้อ 103)

4. ในกรณีที่สภาลงมติในวาระที่หนึ่งให้รับร่างรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาให้สภาพิจารณา
ในลำดับต่อไปเป็นวาระที่สอง

การพิจารณาในวาระที่สอง ให้สภาตั้งคณะกรรมาธิการชั้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา
ร่างรัฐธรรมนูญนั้น

คณะกรรมาธิการตามวรรคสองจะมีจำนวนเท่าใด และจะประกอบด้วยบุคคลซึ่งมิได้
เป็นสมาชิกหรือไม่ ให้เป็นไปตามมติของสภา (ข้อ 104)

5. สมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญ ก็ให้เสนอคำแปรญัตติเป็น
หนังสือต่อประธานคณะกรรมาธิการ ภายในเวลาที่สภากำหนด

การแปรญัตติ โดยปกติต้องแปรเป็นรายมาตรา (ข้อ 105)

6. เมื่อคณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วให้เสนอร่างรัฐธรรมนูญนั้น
โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อย

ต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการกิจการเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใดหรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการ ก็นำระบุไว้ในรายงานด้วย (ข้อ 106)

7. เมื่อประธานสภาได้รับร่างรัฐธรรมนูญและรายงานของคณะกรรมการตามข้อ 106 แล้ว ให้ประธานสภาจัดเข้าระเบียบวาระประชุมเป็นเรื่องด่วน

ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ให้สภาพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่างรัฐธรรมนูญ คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราและให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่กรรมการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น (ข้อ 107)

8. เมื่อได้พิจารณาตามข้อ 107 จบร่างแล้ว ให้รอเวลาไว้อย่างน้อยสามวัน แล้วให้สภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณารั้งนี้ คณะกรรมการหรือสมาชิกอาจเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น (ข้อ 108)

9. เมื่อสภาได้พิจารณาตามข้อ 108 เสร็จแล้ว ให้รอเวลาไว้ตามมาตรา 11 แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ต่อจากนั้นให้สภาพิจารณาต่อไปเป็นวาระที่สาม

ภายใต้บังคับมาตรา 11 แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร การพิจารณาในวาระที่สาม เป็นการลงมติว่าจะให้ความเห็นชอบในการนำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้หรือไม่

การพิจารณาในวาระนี้ไม่มีการอภิปราย (ข้อ 109)

การดำเนินการจัดทำรัฐธรรมนูญ

1. รัฐพิธีเปิดประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

หลังจากได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาเสด็จพระราชดำเนินมาทรงประกอบรัฐพิธีเปิดประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2534

LI RT

เวลา 17.15 นาฬิกา ณ พระที่นั่งอนันตสมาคมโดยทรงมีพระราชดำรัสเปิดประชุมโดยขออัญเชิญพระราชดำรัสไว้ ณ ที่นี้

“ข้าพเจ้ามีความยินดี ที่ได้มาทำพิธีเปิดประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของประเทศ และความผาสุกสงบของประชาชน ท่านทั้งหลายจึงควรจะได้ใช้สติปัญญาความสามารถของท่านปฏิบัติโดยเต็มกำลัง ทั้งในการจัดทำรัฐธรรมนูญและในด้านนิติบัญญัติ การปรึกษากันในสภาระและปัญหาใด ๆ ที่จะมีขึ้นในสภานี้ก็ควรจะได้กระทำอย่างมีเหตุผลและหลักการ ด้วยความสมัครสมานสามัคคีร่วมมือกันโดยบริสุทธิ์ใจ เพื่อจักได้สัมฤทธิ์ผลเป็นประโยชน์สุขแก่บ้านเมืองอย่างแท้จริง

บัดนี้ ได้เวลาอันเป็นศุภมงคลฤกษ์แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ทำหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงบันดาลให้การดำเนินงานของสภาเป็นไปโดยเรียบร้อยปราศจากอุปสรรคและบรรลุมลโอบุลย์ตามวัตถุประสงค์ ยังให้เกิดความผาสุกมั่นคงแก่ประเทศชาติและประชาชนทั่วหน้า ทั้งขอให้ทุกคนที่มาร่วมประชุมในพิธีนี้มีความสุขสวัสดิ์ตลอดกาลทุกเมื่อไป”

2. การเลือกประธานและรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีการประชุม ครั้งที่ 1/2534 วันที่ 1 เมษายน 2534 ณ ตึกรัฐสภา โดยเริ่มประชุมเวลา 14.35 นาฬิกา เมื่อได้เวลาประชุมแล้วนายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล เลขาธิการรัฐสภา ได้ขออนุมัติที่ประชุมเพื่อนำข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2521 มาอนุโลมใช้บังคับในการดำเนินการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปพลางก่อน

จากนั้น เลขาธิการรัฐสภาได้ให้นายพินิต อารยะศิริ รองเลขาธิการรัฐสภาเชิญนายบุญชนะ อัดถาวร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งมีอายุสูงสุด ทำหน้าที่ประธานชั่วคราวตามข้อบังคับ ฯ

ประธานชั่วคราวได้กล่าวเปิดประชุม แล้วให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ที่ประชุมทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

LIART

จากนั้น ประธานชั่วคราวได้กล่าวนำสมาชิก ๗ ปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามข้อบังคับฯ ข้อ 11 ด้วยถ้อยคำที่ว่า

“ข้าพเจ้า (ออกนามผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศและประชาชนเป็นสำคัญ”

ต่อจากนั้น ประธานชั่วคราวได้เสนอให้ที่ประชุมเลือกประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับฯ ข้อ 4 ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเลือกนายอุกฤษ มงคลนาวิน เป็นประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ต่อมาประธานชั่วคราวได้ขอปรึกษาที่ประชุมถึงจำนวนรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบให้มีรองประธานสภาฯ 2 คน และได้ลงมติเลือก นายอาษา เมฆสวรรค์ เป็นรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง และพลเอก วิชิต บุณยะวัฒน์ เป็นรองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง

3. การแต่งตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรฉบับนี้ และตามขั้นตอนที่บัญญัติในธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2534 วันที่ 4 เมษายน 2534 ที่ประชุมได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 10 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ทั้งนี้เพื่อเป็นผู้ดำเนินการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการ จำนวน 20 คน ในจำนวนนี้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ 6 คน ไม่ได้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ 14 คน ซึ่งที่ประชุมเลือก

กรรมการที่เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือ

1. นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	2. นายโกเมน ภัทรภิรมย์
3. นายทินพันธุ์ นาคะตะ	4. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
5. นายประเสริฐ นาสกุล	6. นายสมภพ โหตระกิตย์

กรรมการที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือ

1. นายชาติรี เมืองนาโพธิ์	2. นายทักษพล เจียมวิจิตร
3. นายมีชัย ฤชุพันธุ์	4. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย

5. นายยิวรัตน์ กมลเวช	6. นายลิขิต ธีรเวคิน
7. นายวิษณุ เครืองาม	8. นายสมศักดิ์ ชูโต
9. พลโท สมิง ไตลังคะ	10. นายสวัสดิ์ คำประกอบ
11. นายสุจิต บุญบงการ	12. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ
13. นายอดุล วิเชียรเจริญ	14. นายอรุณ ภาณุพงศ์

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญได้มีมติเลือก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน
คณะกรรมการ นายอรุณ ภาณุพงศ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ นายทักษพล
เจียมวิจิตร เป็นเลขานุการคณะกรรมการ นายวิษณุ เครืองาม เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะ
กรรมการและรองโฆษกคณะกรรมการ นายอดุล วิเชียรเจริญ เป็นโฆษกคณะกรรมการ
และนายลิขิต ธีรเวคิน เป็นรองโฆษกคณะกรรมการ

คณะกรรมการใช้เวลาประชุม รวม 36 ครั้ง เริ่มประชุมครั้งแรกเมื่อวันจันทร์ที่ 8
เมษายน 2534 และครั้งสุดท้าย เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 8 สิงหาคม 2534 รวมเวลาพิจารณาทั้งสิ้น
4 เดือน

คณะกรรมการเสนอร่างรัฐธรรมนูญต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อ
วันพฤหัสบดีที่ 15 สิงหาคม 2534 และประธานสภา ฯ ได้กำหนดวันนัดประชุมในวันจันทร์
ที่ 26 สิงหาคม 2534

การพิจารณาในวาระที่ 1

การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ 1 ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช 2534 มาตรา 11 บัญญัติว่าให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ซึ่งข้อบังคับฯ ข้อ 103 ได้กำหนดเรื่ององค์ประชุมไว้ว่าจะต้องมีสมาชิกมาประชุม
ไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุมส่วนการออกเสียงลงคะแนน
ให้ใช้วิธีเรียกชื่อและต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะรับร่างรัฐธรรมนูญไว้พิจารณา
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันลงคะแนน

จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุม มี 290 คน 2 ใน 3 ของ 290
เท่ากับ 193.33

สภานิติบัญญัติแห่งชาติใช้เวลาในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ 1 รวม 3 วัน
(26 สิงหาคม 2534 ถึง 28 สิงหาคม 2534)

LI RT

วันแรก ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 22/2534 วันจันทร์ที่ 26 สิงหาคม 2534 มีสมาชิกมาประชุม 235 คน พิจารณาตั้งแต่ข้อร่างรัฐธรรมนูญจนจบหมวด 5 แนวนโยบายแห่งรัฐ

วันที่สอง ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 23/2534 วันอังคารที่ 27 สิงหาคม 2534 มีสมาชิกมาประชุม 220 คน พิจารณาหมวด 6 คณะกรรมการรัฐธรรมนูญ หมวด 7 รัฐสภาพร้อมกับหมวด 8 คณะรัฐมนตรี ได้บางส่วน

วันที่สาม ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 24/2534 วันพุธที่ 28 สิงหาคม 2534 มีสมาชิกมาประชุม 220 คน พิจารณาหมวด 7 รัฐสภาพร้อมกับหมวด 8 คณะรัฐมนตรี ต่อจากวันอังคารจนจบร่าง

จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันลงคะแนน มี 290 คน กึ่งหนึ่งของ 290 เท่ากับ 145

ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียง

- เห็นชอบ 252 เสียง
- ไม่เห็นชอบ (ไม่มี)
- งดออกเสียง 2 คน

4. การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 24/2534 วันพุธที่ 28 สิงหาคม 2534 ที่ประชุมได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งจำนวน 25 คน เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 15 วัน กรรมการคณะนี้ประกอบด้วยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทั้งหมด

1. นายกรพจน์ อัครวินิจิตร	2. นายโกเมน ภัทรภิรมย์
3. พลเอก จำลอง อุชุโกมล	4. พลอากาศเอก เฉลย วรินทราคม
5. พลโท ชัยณรงค์ หนูนักดี	6. นายชาติเชื้อ วรรณสุด
7. นายทินพันธุ์ นาคะตะ	8. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
9. พลอากาศเอก ประชุม ฉายศิริ	10. พลเรือเอก ปรีดา การสุทธิ
11. นายปัจจุชัย บุนนาค	12. นายพิชัย วาศนาสง
13. นายไพบูลย์ ช่างเรียน	14. นายไพบูลย์ ลิมปพยอม

15. นายไพโรจน์ ลำซำ	16. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
17. นายวิกิจ วีรานุกัตติ	18. นายวีระ ปิตรชาติ
19. พลอากาศโท วีระพงษ์ สิงห์เสนี	20. พลเอก ศัลย์ ศรีเพ็ญ
21. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	22. นายสุวรรณ จันทร์สม
23. นายสุวิช พุตระกูล	24. นายอุทัย สุดสุข
25. นายโอสถ โกศิน	

คณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญได้มีมติเลือก นายโอสถ โกศิน เป็นประธานคณะกรรมการ นายสรรเสริญ ไกรจิตติ เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ 1 พลเอก จำแสง อุชุกโกล เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ 2 นายโกเมน ภัทรภิรมย์ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ นายไพบูลย์ ช่างเรียน เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ นายสุวรรณ จันทร์สม เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ และนายวีระ ปิตรชาติ เป็นโฆษกคณะกรรมการ

คณะกรรมการใช้เวลาประชุม รวม 27 ครั้ง ครั้งแรกมีการประชุมเมื่อวันจันทร์ที่ 2 กันยายน 2534 และครั้งสุดท้ายประชุมเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 14 พฤศจิกายน 2534 รวมเวลาในการพิจารณาทั้งสิ้น 2 เดือน 9 วัน มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติรวมทั้งสิ้น 44 คน มีการพิจารณาคำแปรญัตติ รวม 7 ครั้ง

คณะกรรมการเสนอร่างรัฐธรรมนูญที่พิจารณาเสร็จแล้ว ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2534 ประธานสภาฯ นัดประชุมเพื่อพิจารณา ในวันอังคารที่ 19 พฤศจิกายน 2534

การพิจารณาในวาระที่ 2

การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ 2 ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 มาตรา 11 บัญญัติว่าให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งข้อบังคับฯ ข้อ 107 ได้กำหนดให้พิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่างรัฐธรรมนูญ คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา และเมื่อได้พิจารณาตามข้อ 107 จนจบร่างแล้วให้รอเวลาไว้อย่างน้อย 3 วันแล้วให้สภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ส่วนเรื่ององค์ประชุมและวิธีการลงคะแนนนั้น มิได้กำหนดไว้เป็นพิเศษจึงใช้บททั่วไปคือองค์ประชุม

ต้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุม (ข้อ 17) และการลงมติให้ถือเอาเสียงข้างมาก (ข้อ 57)

สภานิติบัญญัติแห่งชาติใช้เวลาในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ 2 รวม 3 วัน (19 พฤศจิกายน 2534 ถึง 21 พฤศจิกายน 2534)

วันแรก ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ 37/2534 วันอังคารที่ 19 พฤศจิกายน 2534 มีสมาชิกมาประชุม 220 คน พิจารณาตั้งแต่ชื่อร่างรัฐธรรมนูญ (ส่วนคำปรารภได้มีมติให้เลื่อนไปพิจารณาหลังจากจบการพิจารณาเนื้อหาเสร็จแล้ว) แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราถึงหมวด 7 รัฐสภา ส่วนที่ 2 วุฒิสภา มาตรา 107

วันที่สอง ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 38/2534 วันพุธที่ 20 พฤศจิกายน 2534 มีสมาชิกมาประชุม 230 คน พิจารณาต่อจากวันอังคารจนถึงหมวด 8 คณะรัฐมนตรี มาตรา 175

วันที่สาม ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 39/2534 วันพฤหัสบดีที่ 21 พฤศจิกายน 2534 มีสมาชิกมาประชุม 210 คน พิจารณาต่อจากวันพุธจนจบร่าง

ที่ประชุมได้มีมติให้คงใช้ข้อบังคับ ๙ ข้อ 108 บางส่วนเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณีในส่วนที่บัญญัติว่า “เมื่อได้พิจารณาตามข้อ 107 จนจบร่างแล้วให้รอเวลาไว้อย่างน้อยสามวันแล้วให้สภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง.....” โดยให้ถือว่าการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างในวันนี้เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ 2 และให้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งในวันจันทร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2534 พร้อมกันนี้ประธานสภาฯ ได้นัดประชุมเพื่อลงมติร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ 3 ในวันเสาร์ที่ 7 ธันวาคม 2534 เวลา 09.30 นาฬิกา

การพิจารณาสรุป

ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ 108 กำหนดว่า เมื่อได้พิจารณาตามข้อ 107 จนจบร่างแล้วให้รอเวลาไว้อย่างน้อย 3 วันแล้วให้สภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้คณะกรรมการหรือสมาชิกอาจเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำได้แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดมิได้นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 41/2534 วันจันทร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2534 มีสมาชิกมาประชุม 190 คน ในการประชุมครั้งนี้ที่ประชุมได้มีมติให้ตั้งข้อบังคับ ๙ ข้อ 108 บางส่วนเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี โดยให้คณะกรรมการสามารถเสนอขอแก้ไขเนื้อหาในร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เห็นว่าน่าจะปรับปรุงเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นการส่วนรวมได้ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแก้ไขด้วยคำ และเนื้อหาบางประการในร่างรัฐธรรมนูญ

การพิจารณาในวาระที่ 3

ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 มาตรา 11 กำหนดให้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ 3 ได้เมื่อการพิจารณาในวาระที่ 2 ได้ล่วงพ้นไปแล้ว 15 วัน และองค์ประชุมต้องไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุม ส่วนการออกเสียงลงคะแนนให้ใช้วิธีเรียกชื่อและต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วย ในการที่จะให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันลงคะแนน

จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันประชุม มี 288 คน 3 ใน 4 ของ 288 เท่ากับ 216

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่ 3 ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 44/2534 วันเสาร์ที่ 7 ธันวาคม 2534 มีสมาชิกมาประชุม 273 คน

ก่อนดำเนินการประชุม ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ชี้แจงต่อที่ประชุมถึงเรื่องกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา เพื่อยืนยันความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งโดยมีสาระดังนี้

“ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 มาตรา 11 บัญญัติว่า เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับร่างรัฐธรรมนูญจากคณะกรรมการตามมาตรา 10 แล้ว (คณะกรรมการจำนวน 20 คน ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ) ให้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นสามวาระ ในวาระที่หนึ่งและวาระที่สองให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สำหรับวาระที่สามให้กระทำได้เมื่อการพิจารณาในวาระที่สองได้ล่วงพ้นไปแล้วสิบห้าวัน”

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สอง เริ่มต้นด้วยชื่อร่างรัฐธรรมนูญ คำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราตามข้อบังคับ ข้อ 107 จนจบร่างซึ่งตามข้อบังคับข้อ 108 บัญญัติว่า เมื่อพิจารณาจนจบร่างแล้วให้รอเวลาไว้อย่างน้อยสามวันเพื่อ

LI RT

พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นให้รอเวลาไว้ตามธรรมเนียมการปกครอง ฯ มาตรา 11 คือรอไว้สิบห้าวัน จึงจะพิจารณาต่อไปเป็นวาระที่สาม

แต่ในคราวประชุมสภาฯ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2534 ประธานสภา ฯ ได้ปรึกษาที่ประชุมตามข้อบังคับ ข้อ 113 ให้งดใช้ข้อบังคับ ข้อ 108 บางส่วนเป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี โดยขอมติว่า “เมื่อได้พิจารณาตามข้อ 107 จบร่างแล้ว ให้ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่สอง ซึ่งที่ประชุมลงมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญสำหรับวาระที่สามจึงล่วงพ้นสิบห้าวัน ในวันที่ 6 ธันวาคม 2534 การพิจารณาวาระที่สาม ในวันที่ 7 ธันวาคม 2534 นี้ จึงล่วงพ้นสิบห้าวันตามธรรมเนียมการปกครองมาตรา 11 และตามข้อบังคับแล้ว

ต่อมามีการประชุมทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ในวันที่ 25 พฤศจิกายน 2534 ซึ่งการประชุมครั้งนั้นเป็นการประชุมเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ โดยจะขอแก้ไขเพื่อความใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น”

ในคราวประชุมวันที่ 25 พฤศจิกายน 2534 ประธาน ฯ ขอปรึกษาที่ประชุมว่า “เพื่อให้การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างแท้จริงจึงขอให้ที่ประชุมมีมติว่า การพิจารณาร่างนี้ ให้คณะกรรมการขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความได้ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ เหตุผลสำคัญที่สภา ฯ มีมติเช่นนี้ก็เพื่อให้มีการเลือกตั้งทั่วไปเร็วขึ้น

การโต้แย้งในเรื่องเวลาสิบห้าวันจะครบวันที่ 7 ธันวาคม 2534 หรือวันที่ 11 ธันวาคม 2534 ไม่น่าจะเป็นสาระสำคัญ เพราะความแตกต่างดังกล่าวไม่ได้ทำให้เนื้อความและสาระสำคัญในรัฐธรรมนูญแตกต่างกันแต่อย่างใด

ดังนั้น การลงมติในวันนี้จึงชอบด้วยธรรมเนียมการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 และข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2534 แล้วทุกประการ”

จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ในวันลงคะแนน มี 288 คน 2 ใน 3

ของ 288 เท่ากับ 192

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญด้วยคะแนนเสียง

- เห็นชอบ	262	เสียง
- ไม่เห็นชอบ	7	เสียง
- งดออกเสียง	4	เสียง

LI RT

รวมเวลาในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญตั้งแต่เริ่มกร่างจนเสร็จสิ้นการพิจารณาในวาระที่สาม 8 เดือน 3 วัน

จากนั้น ในวันที่ 9 ธันวาคม 2534 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยโดยมี ศจ.ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ และได้มีการประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญในราชกิจจานุเบกษา (ฉบับพิเศษ เล่ม 108 ตอนที่ 216 เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พุทธศักราช 2534)

สาระสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ที่ได้ประกาศใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม 2534 นั้น มี 11 หมวด และบทเฉพาะกาล รวมทั้งหมด 223 มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

หมวด 1 บททั่วไป และหมวด 2 พระมหากษัตริย์ ได้กำหนดให้ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล องค์พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะผู้ใดจะละเมิดมิได้ ผู้ใดจะกล่าวหา หรือฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ในทางใด ๆ มิได้ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภกและทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย คณะองคมนตรีประกอบด้วยประธานองคมนตรีคนหนึ่ง และองคมนตรีอื่นอีกไม่เกิน 18 คน มีหน้าที่ถวายความเห็นต่อพระมหากษัตริย์ในพระราชกรณียกิจทั้งปวงที่พระมหากษัตริย์ทรงปรึกษา และมีหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ ตามบทเฉพาะกาลให้คณะองคมนตรีที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ เป็นคณะองคมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ในเรื่องสิทธิของประชาชนได้กำหนดให้บุคคลมีสิทธิในทางการเมือง การใช้สิทธิทางการเมืองให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สิทธิของบุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐในกรณีที่เกิดเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา และเป็นผู้ยากไร้ไม่สามารถจัดหาหนายความสำหรับตนเองได้ สิทธิของบุคคลที่ได้รับความ

LIERT

คุ้มครองในทางทรัพย์สิน มรดก ครอบครัว เกียรติยศชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัว สิทธิของบุคคลที่จะฟ้องหน่วยราชการให้รับผิด เนื่องจากการกระทำของเจ้าพนักงาน เป็นต้น

ในเรื่องเสรีภาพของประชาชนได้กำหนดให้อิสระแก่บุคคลที่จะเลือกนับถือศาสนาใด ๆ ก็ได้ การให้บุคคลได้รับหลักประกันไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ การให้เสรีภาพในร่างกาย เสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบ และปราศจากอาวุธ เป็นต้น

หมวด 4 หน้าที่ของชนชาวไทย ได้กำหนดให้บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ ปฏิบัติตามกฎหมาย เสียภาษีอากรตามกฎหมาย มีหน้าที่ที่จะใช้สิทธิในการเลือกตั้งโดยสุจริต รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ เป็นต้น

หมวด 5 แนวนโยบายแห่งรัฐ ในบทบัญญัตินี้มีไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายของรัฐ เช่น รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย และรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน และในการดำเนินชีวิตโดยปกติสุข รัฐพึงรักษาส่งเสริมและพัฒนาความเสมอภาคของชายและหญิง รัฐพึงจัดให้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ เป็นต้น

หมวด 6 รัฐสภา ได้กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วย 2 สภา คือ วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภามีจำนวน 270 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 360 คน ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นรองประธานรัฐสภา ในปีหนึ่งให้มีการประชุมสามัญของรัฐสภา 2 สมัย ในสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งแรกให้รัฐสภาดำเนินกิจการต่าง ๆ ของรัฐสภาได้ สำหรับในสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่ 2 รัฐสภาจะพิจารณาเรื่องอื่นใดไม่ได้ นอกจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือการอนุมัติพระราชกำหนด เว้นแต่วุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรจะได้ลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา อนุมัติให้พิจารณาเรื่องอื่นใดโดยเฉพาะได้ในที่ประชุมของวุฒิสภา ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎร หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใด ๆ ในทางแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนนย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้เว้นแต่ในกรณีที่มีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ หากถ้อยคำที่สมาชิกกล่าวในที่

ประชุมไปปรากฏนอกบริเวณรัฐสภา และการกล่าวถ้อยคำนั้นมีลักษณะเป็นความผิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิในทางแพ่งต่อบุคคลอื่น

วุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งในวาระเริ่มแรก เมื่อใช้รัฐธรรมนูญนี้แล้ว บทเฉพาะกาลได้กำหนดให้ประธานสภารักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้จะมีวาระอยู่ในตำแหน่ง 4 ปี เมื่อสิ้นสุดตามบทเฉพาะกาลแล้ว การแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้น นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ และสมาชิกวุฒิสภาจะมีวาระอยู่ในตำแหน่ง 6 ปี เมื่อครบ 3 ปี จะมีการจับสลากออกกึ่งหนึ่ง และจะมีการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาเท่าจำนวนที่ต้องออกไปเข้ามาแทนที่ เมื่อครบ 6 ปี สมาชิกส่วนที่เหลือจากการจับสลากออกจะพ้นจากวาระและจะมีการแต่งตั้งสมาชิกจำนวนเท่าที่ต้องออกไปเข้ามาแทนที่ต่อไป วุฒิสภามีอำนาจในการกลั่นกรองกฎหมาย มีอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยวุฒิสภาจะลงมติในปัญหาที่อภิปรายมิได้ ในระยะเวลา 4 ปีแรก นับแต่วันแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามบทเฉพาะกาล ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะนั้น ในการเปิดอภิปรายทั่วไปและการลงมติให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา อีกทั้งกรณีพิจารณาพระราชกำหนดก็ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาด้วย

สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากราษฎรเลือกตั้ง มีวาระในการดำรงตำแหน่ง 4 ปีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มีอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 5 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล หรือทั้งคณะ

หมวด 7 คณะรัฐมนตรี พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกิน 48 คนประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน ประธาน

สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีจะเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำมิได้ เว้นแต่เป็นข้าราชการการเมือง คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาโดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ คณะรัฐมนตรีจะต้องบริหารราชการแผ่นดินตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมายและนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยสาธารณะ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ ซึ่งการตราพระราชกำหนดดังกล่าวนี้ ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้และให้คณะรัฐมนตรีเสนอพระราชกำหนดนั้นต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า ในระหว่างสมัยประชุม ถ้ามีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการภาษีอากรหรือเงินตราซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ และคณะรัฐมนตรีจะต้องเสนอพระราชกำหนดนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรภายใน 3 วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 8 ศาล การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ ผู้พิพากษา และตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย ผู้พิพากษาและตุลาการจะเป็นข้าราชการการเมืองมิได้ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพ้นจากตำแหน่ง

หมวด 9 การปกครองท้องถิ่น การจัดการปกครองท้องถิ่นต้องเป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก การแต่งตั้งสมาชิกจะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่จำเป็นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และต้องมีจำนวนน้อยกว่าสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง

หมวด 10 ตุลาการรัฐธรรมนูญ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญประกอบด้วย ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานศาลฎีกา อัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์หรือ

สาขารัฐศาสตร์อีก 6 คน ซึ่งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งสภาละ 3 คน รวมทั้งหมดเป็น 10 คน โดยมีประธานรัฐสภาเป็นประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ ตุลาการรัฐธรรมนูญซึ่งวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ และตามบทเฉพาะกาลได้กำหนดให้วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการแต่งตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญผู้ทรงคุณวุฒิภายใน 30 วัน นับแต่วันเปิดสมัยประชุมสามัญของรัฐสภาครั้งแรก ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว อำนาจหน้าที่ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีดังนี้ วินิจฉัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วินิจฉัยความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลต่างๆ วินิจฉัยหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอใหม่ว่ามีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ วินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้วมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่าข้อบังคับของรัฐสภา วุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยกรณีมีปัญหาที่จะต้องตีความรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ และวินิจฉัยว่าพระราชกำหนดใดไม่เป็นในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยสาธารณะ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

หมวด 11 การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มีหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

1. ผู้ตัดข้อแก้ไขเพิ่มเติมต้องมาจากคณะรัฐมนตรี หรือจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือจากสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง 2 สภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอ หรือร่วมเสนอผู้ตัดดังกล่าวได้เมื่อพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นสังกัดมีมติให้เสนอได้
2. ผู้ตัดข้อแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม และให้รัฐสภาพิจารณาเป็น 3 วาระ
3. การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ 1 ขึ้นรับหลักการ ให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผย และต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการแก้ไขเพิ่มเติมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง 2 สภา

4. การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ 2 ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

5. เมื่อการพิจารณาในวาระที่ 2 เสร็จสิ้นแล้วให้รอไว้ 15 วัน เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้รัฐสภาพิจารณาในวาระที่ 3 ต่อไป

6. การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ 3 ชั้นสุดท้ายให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง 2 สภา

7. เมื่อการลงมติได้เป็นไปตามที่กล่าวแล้วให้นำร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

บทเฉพาะกาล นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้จนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ทำหน้าที่รัฐสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ แต่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเสนอร่างพระราชบัญญัติ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ตั้งกระทู้ถาม เข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะหรือเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน มิได้ให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้เป็นคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วให้คณะรัฐมนตรีดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง แต่ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ เมื่อใช้รัฐธรรมนูญนี้แล้ว ให้บทบัญญัติมาตรา 7 ของธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามบทเฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญนี้ และให้บทบัญญัติมาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 และมาตรา 23 ของธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เป็นหน้าที่หลักของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในระบบประชาธิปไตย ร่างพระราชบัญญัติที่จะตราเป็นกฎหมายใช้บังคับได้จะต้องผ่านการพิจารณา

LI RT

เห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ ผู้ที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามธรรมเนียมการปกครองฯได้กำหนดให้คณะรัฐมนตรีเท่านั้น เป็นผู้มสิทธิเสนอได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของสภา ซึ่งในแต่ละขั้นตอนการพิจารณา สภาได้พิจารณาอย่างรอบคอบโดยรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น ความคิดเห็นที่ปรากฏในสื่อมวลชน ความคิดเห็นของกลุ่มต่าง ๆ ที่เสนอมา ยังคณะกรรมการธิการ หรือบรรดาสมาชิกโดยตรง ฯลฯ และกลไกที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้สมาชิกสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้อย่างกว้างขวางและร่างพระราชบัญญัติได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก็คือระบบคณะกรรมการซึ่งในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับ สภาจะมอบให้คณะกรรมการไปพิจารณาและเปิดโอกาสให้สมาชิกอื่นขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาได้ด้วย คณะกรรมการของสภา ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการสามัญประจำสภา จำนวน 15 คณะ และคณะกรรมการวิสามัญที่สภาตั้งขึ้น โดยเฉพาะอีก 17 คณะ ได้ทำหน้าที่โดยใช้ประสบการณ์ และความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติให้สมบูรณ์ที่สุด คณะกรรมการทุกคณะได้มีการประชุม รวมทั้งสิ้น 726 ครั้ง ผลงานของคณะกรรมการที่ออกมาในรูปของรายงานต่อสภาเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของสมาชิกเป็นอย่างยิ่ง

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ดำเนินการในด้านนิติบัญญัติ โดยได้มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติรวม 44 ครั้ง ครั้งแรกได้ประชุมเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2534 และครั้งที่ 44 ได้ประชุมเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2534 โดยในวันที่ 7 ธันวาคม 2534 ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติในวาระที่ 3 เห็นชอบด้วยในการที่จะให้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ และในวันที่ 9 ธันวาคม 2534 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้นำร่างรัฐธรรมนูญ ขึ้นทูลเกล้าถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญ เนื่องจากได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม 2534 เป็นต้นไป ดังนั้นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้จึงทำหน้าที่รัฐสภา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 มาตรา 212

ในส่วนของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาได้มีการประชุมรวม 18 ครั้ง ครั้งแรกได้ประชุมเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2534 และครั้งที่ 18 ได้ประชุมเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2535 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการดำเนินงานของสภา ด้านนิติบัญญัติได้มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภารวมทั้งสิ้น 62 ครั้ง ซึ่งในการประชุมทั้งหมดนี้ มีผลงานปรากฏดังนี้

ก. พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญและลงมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 1 ฉบับ

ข. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติและลงมติเห็นชอบให้ประกาศให้เป็นกฎหมาย 248 ฉบับ

ฉะนั้น ในประเด็นของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จนมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายนั้นเพื่อความเหมาะสมในที่นี้จะได้จำแนก โดยจัดเป็นกลุ่มกฎหมาย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. กฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบบริหาร การบริหารราชการแผ่นดิน และการเมือง

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีการปรับปรุงกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และวิธีปฏิบัติราชการให้เกิดความรวดเร็ว สามารถกระจายอำนาจและความรับผิดชอบลงสู่ระดับล่างได้และขจัดการซ้ำซ้อนกันระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ โดยจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการในเขตจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นอกจากนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการปรับปรุงกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้ององค์ประกอบของ ก.พ. และ อ.ก.พ. สามัญ อำนาจหน้าที่ของ ก.พ. และ อ.ก.พ. สามัญ การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุและแต่งตั้ง การบำเหน็จความชอบ วินัย

LIART

และการรักษาวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นรวมทั้งการปรับปรุงหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการเพื่อให้การปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 นอกจากนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้ให้ความเห็นชอบกับพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารของส่วนราชการที่สังกัดในกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ โดยได้มีการจัดตั้งส่วนราชการเพิ่มเติมหรือยกฐานะส่วนราชการตลอดจนการยุบเลิกส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการบริหารราชการ ดังนี้

ส่วนราชการที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นชอบให้จัดตั้งขึ้นใหม่

- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเดิมเป็นส่วนราชการ ส่วนหนึ่งของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
- กรมยุโรป กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออกและกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเดิมสังกัดกรมการเมืองและเป็นส่วนราชการส่วนหนึ่งของกรมเศรษฐกิจและของกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเดิมเป็นส่วนราชการส่วนหนึ่งของสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเดิมสังกัดสำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
- กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเดิมเป็นส่วนราชการส่วนหนึ่งของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษและกรมส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเดิมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน

- สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานนายกรัฐมนตรีซึ่งเดิม
สังกัด สำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย

- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งเดิมสังกัดกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเดิมสังกัดกรมแรงงาน กระทรวง
มหาดไทย

- กรมควบคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้ยกฐานะจากสำนักงานคุมประพฤติ
กลาง ในสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็น
ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา โดยยุบเลิกสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (หน่วยงานทั้งสองจะมีผลบังคับ
กฎหมายได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการไว้ในรายละเอียด)

สำหรับส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและสภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นควรให้ยุบเลิก
อันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และพระราชบัญญัติโอนอำนาจ
และหน้าที่และกิจการบริหารของส่วนราชการต่าง ๆ มีดังนี้

- กรมการเมือง กระทรวงการต่างประเทศ

- สำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน

- สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และการพลังงาน

- สำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยและ

- กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา (จะมีผลยุบเลิก เมื่อได้มีสำนักงานเลขาธิการวุฒิ
สภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

และได้มีการเปลี่ยนชื่อกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เป็น
กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ ในด้านความผิดทางวินัยของข้าราชการที่ไปดำรงตำแหน่งในองค์การของ
รัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่รัฐร่วมทุนหรือหน่วยงานที่รัฐให้เงินอุดหนุน
ซึ่งแต่เดิมยังไม่มีกฎหมายกำหนดมาตรการที่จะดำเนินการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าว
ซึ่งได้กระทำผิดวินัยขึ้น ในเรื่องนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นสมควรกำหนด

LI RT

ให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และถ้าข้าราชการผู้นั้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวินัยข้าราชการให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยในหน้าที่ราชการจักต้องรับโทษทางวินัยด้วย สมานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการ ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่ไม่ใช่ส่วนราชการ พ.ศ. 2534 ขึ้น

สำหรับรัฐวิสาหกิจอันเป็นกิจการของรัฐ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการแก่ประชาชนนั้น สมานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับรัฐตลอดจนการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ย่อมมีความแตกต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างในกิจการของเอกชน จึงควรมีกฎหมายกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานรัฐวิสาหกิจกับรัฐ การจัดตั้งสมาคมพนักงานรัฐวิสาหกิจตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นข้อเสนอลูกจ้างและข้อร้องทุกข์ องค์การที่ทำหน้าที่พิจารณา และชี้ขาดข้อเสนอนี้เป็นการเฉพาะแตกต่างไปจากกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ที่บังคับใช้ระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในองค์การของเอกชน ดังนั้นสมานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534 และเห็นควรแยกรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 ให้มาอยู่ในบังคับกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

สำหรับทางด้านการเมือง สมานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเห็นควรปรับปรุงคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์ในการกำหนดเขตเลือกตั้ง กำหนดจำนวนผู้สมัครที่พรรคการเมืองจะต้องส่งสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 รวมทั้งการปรับปรุงค่าสมัคร และค่าใช้จ่ายในการสมัคร หลักเกณฑ์ในการกำหนดหน่วยเลือกตั้งและการแต่งตั้งกรรมการตรวจลงคะแนนกำหนดมาตรการป้องกัน และปราบปรามข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่วางตัวเป็นกลางในการเลือกตั้ง และนอกจากนี้สมานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติพรรคการเมือง โดยได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการสิ้นสุดของสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมือง ปรับปรุงเหตุที่พรรคการเมืองเลิกเพื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 จากกรณีทั้งสองดังกล่าวนี้ สมานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้

ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติพรรคการเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ตามลำดับ

2. กฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบเศรษฐกิจและการคลัง

ในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการพิจารณาอนุมัติพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2535 เป็นจำนวนเงินงบประมาณทั้งสิ้นจำนวน 460,400 ล้านบาท โดยได้มีการพิจารณาเปลี่ยนแปลงวงเงินงบประมาณบางรายการจากวงเงินที่คณะรัฐมนตรีเสนอแต่ละรายการ ทั้งนี้โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความสำคัญถึงการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศโดยให้มีการดำเนินงานตามภาระผูกพันต่าง ๆ และการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในอันที่จะช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนาชนบท การพัฒนาเมืองและวิสาหกิจพื้นฐานการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตประชาชนตลอดจนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากร การป้องกันประเทศและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน การชำระหนี้ของประเทศ รวมทั้งการปรับอัตราเงินเดือนและค่าจ้าง สำหรับรายจ่ายในด้านการลงทุนก็ได้มีการกำหนดขนาดของวงเงินในลักษณะที่เหมาะสมต่อการขยายโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับในส่วนของภาษีอากรนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบันโดยนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทนภาษีการค้า ปรับปรุงบทบัญญัติเบ็ดเสร็จทั่วไป ภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรแสตมป์ของประมวลรัษฎากรให้สอดคล้องกับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ทั้งนี้เพื่อลดอุปสรรคในการพัฒนาการผลิตภายในประเทศ อันเกิดจากการซ้ำซ้อนของภาษีการค้าเพื่อลดการบิดเบือนทางเศรษฐกิจอันเกิดจากการมีภาษีการค้าหลายอัตรา เพื่อขจัดอุปสรรคในการส่งออกอันเกิดจากการคืนภาษีการค้าไม่ครบถ้วนและเพื่อขจัดความยุ่งยากในการปฏิบัติตามกฎหมายการค้าที่ซับซ้อน สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นควรยกเลิกภาษีการค้าและนำเอาระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน จึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 รวมทั้งได้เห็นชอบแก้ไขเพิ่มเติมยกเลิกบทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการแก้ไขปรับปรุงประมวลรัษฎากรดังกล่าวอีก จำนวน 13 ฉบับ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่มและเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ

นอกจากนี้ ในด้านการพัฒนาตลาดทุนของประเทศในระยะที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นการพัฒนาตลาดรองซึ่งเป็นตลาดซื้อขายหลักทรัพย์เป็นหลักแต่ยังขาดการพัฒนาตลาดแรกอันเป็นตลาดสำหรับหลักทรัพย์ออกใหม่ควบคู่กันไปด้วยทำให้บทบาทที่สำคัญของตลาดรองในการเป็นตลาดที่สนับสนุนตลาดแรกไม่เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาตลาดแรกได้กว้างขวางขึ้น และให้มีตราสารประเภทต่าง ๆ ได้มากขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการระดมทุน นอกจากนี้โดยที่การควบคุมดูแลในเรื่องที่เกี่ยวกับตลาดทุนมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ และอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ทำให้การกำกับ และพัฒนาตลาดทุนขาดความเป็นเอกภาพ ทั้งยังขาดมาตรการที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นสมควรมีกฎหมายและหน่วยงานที่เป็นศูนย์รวมในการกำกับดูแล และพัฒนาตลาดทุนเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 รวมทั้งได้เห็นชอบปรับปรุง และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายที่มีลักษณะเกี่ยวข้องอีกจำนวน 3 ฉบับ ทั้งนี้เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการกำกับและการพิจารณาตลาดทุนของประเทศ

นอกจากนี้ ในด้านการให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2474 และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2504 มีความล้าสมัย และยังไม่สามารถให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้เพียงพอ ประกอบทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองและสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่แพร่หลาย และได้รับความคุ้มครองในกฎหมายของต่างประเทศหลายประเทศแล้ว แต่ก็ยังมิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไทย นอกจากนั้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน อันก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534

นอกจากนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 ซึ่งได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีความล้าสมัยให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้นทั้งนี้ อันเนื่องมาจากสถานการณ์ทั้งภายใน และภายนอกประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปมากโดยเฉพาะ

การพัฒนา และการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรมของประเทศ จึงควรที่จะได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการคุ้มครองด้านสิทธิบัตรให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและเพื่อให้การคุ้มครองด้านสิทธิบัตรเอื้ออำนวยให้เศรษฐกิจ การค้าและอุตสาหกรรมของประเทศ สามารถขยายตัวอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อม ให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศโดยการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัวไปสู่ชนบท ทั้งนี้เพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน และชลอการอพยพของประชาชนในชนบทเข้ามายังกรุงเทพฯ นั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นควรให้มีการจัดตั้งบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมขึ้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534 นอกจากนี้ในส่วนของสินเชื่อของสถาบันการเงินที่จะกระจายไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมนั้น เพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการปล่อยสินเชื่อและเพื่อให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินมากยิ่งขึ้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นควรให้มีการจัดตั้งบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมขึ้น มีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534

ในส่วนของการลงทุนเกี่ยวกับอาคารชุดนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นควรให้คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลที่มีสิทธิในที่ดินเสมือนคนต่างด้าวบางประเภท อาจได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุน อันจะก่อให้เกิดความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม แต่ทั้งนี้ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายได้กำหนดไว้ รวมทั้งให้มีการกำหนดโทษสำหรับบุคคลที่ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในฐานะเป็นเจ้าของแทนคนต่างด้าวหรือแทนนิติบุคคลที่มีสิทธิในที่ดินเสมือนคนต่างด้าวบางประเภทด้วย โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

นอกจากนี้ จากการศึกษาในปัจจุบันได้มีงานเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินที่มีโฉนดที่ดินเพื่อการสอบเขตที่ดินแปลงเดียวกันเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่โดยที่ช่างรังวัดของกรมที่ดินที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติการในเรื่องดังกล่าวได้ทันตามความต้องการของประชาชนสภานิติบัญญัติ

แห่งชาติ จึงได้พิจารณาหาทางแก้ไขในปัญหานี้ โดยเห็นควรเปิดโอกาสให้ช่างรังวัดเอกชนสามารถทำการรังวัดที่ดินโดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน ซึ่งจะมีหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่อช่างรังวัดเอกชน ตลอดจนสามารถอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสำนักงานช่างรังวัดเอกชน ซึ่งมีหน้าที่ทำสัญญารับจ้างทำการรังวัดที่ดิน ตรวจสอบผลการรังวัดของช่างรังวัดเอกชนที่อยู่ในสังกัดและอื่น ๆ ซึ่งจากกรณีดังกล่าวนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. 2535

นอกจากกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบเศรษฐกิจ และการคลังที่มีลักษณะสำคัญที่ได้กล่าวมาในเบื้องต้นแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้เห็นชอบให้ประกาศใช้กฎหมายที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจและมีโทษในทางอาญาอีกรวม 3 ฉบับ กล่าวคือ พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 โดยมีสาระสำคัญกำหนดหลักเกณฑ์ในการเล่นแชร์การเป็นนายวงแชร์หรือเป็นผู้จัดให้มีการเล่นแชร์โดยบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล มีการให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และมีบทกำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2534 โดยมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขคำนิยามเพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่ทำให้ผู้ถูกชักจูงต้องส่งเงิน - ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใด โดยเข้าใจว่าถ้าปฏิบัติวิธีที่กำหนดแล้วจะได้รับกำไรมากกว่าที่ผู้ชักจูงได้ส่งไว้ ซึ่งเป็นเหตุให้ประชาชนผู้ถูกชักจูงเสียหายและพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 โดยมีสาระเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คโดยยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 196 ลงวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2515 แล้วให้ใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 แทน โดยการออกเช็คที่จะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องเป็นการออกเช็คเพื่อให้มีผลผูกพันและบังคับชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย และกำหนดให้มีระวางโทษปรับเพียงไม่เกินหกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำเพื่อให้คดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแขวง ทั้งการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยจะกระทำโดยไม่มีหลักประกันก็ได้ แต่ถ้าจะให้หลักประกันหลักประกันนั้นจะต้องไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนเงินตามเช็ค และนอกจากนี้กำหนดให้การฟ้องคดีแพ่งตามเช็คที่มีจำนวนเงินไม่เกินอำนาจพิจารณาพิพากษาของผู้พิพากษานายเดี่ยวสามารถฟ้องรวมไปกับคดีส่วนอาญาได้

3. กฎหมายเกี่ยวกับการคมนาคม และขนส่ง

ในด้านการคมนาคมขนส่งทางบก สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยเฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถส่วนมากมักนิยมเสพยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุสร้างความสูญเสียแก่ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนบนท้องถนนเป็นอันมากจึงเห็นควรมีบทบัญญัติกำหนดความผิดและกำหนดโทษเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวและเห็นควรให้อำนาจผู้ตรวจการพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเมาสุราหรือของมีเมาอย่างอื่นหรือยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจ หรือทดสอบถึงเหตุดังกล่าวได้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขและป้องกันสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นให้ทุเลาเบาบางลงในที่สุด

ในด้านการคมนาคมขนส่งทางน้ำ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 ได้มีการกำหนดอัตราส่วนการถือหุ้นระหว่างคนไทยและคนต่างด้าวในการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยไว้ในกฎหมายแต่ยังไม่มีบทลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวโดยการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือโดยแทนคนต่างด้าวนอกจากนั้น การฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวยังทำให้คนต่างด้าวได้รับสิทธิ และประโยชน์บางอย่างตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีด้วย จากกรณีดังกล่าวนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นควรวางมาตรการป้องกันมิให้มีการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยแทนคนต่างด้าวกับป้องกันมิให้คนต่างด้าวได้รับสิทธิและประโยชน์จากการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยโดยมิชอบ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. 2481 และเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534 นอกจากนี้ในส่วนของการรับขนส่งของทางทะเลนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันประเทศไทย ยังไม่มีบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลขึ้นโดยเฉพาะแต่ในทางปฏิบัติต้องนำหลักสากลเรื่องการรับขนของทางทะเลมาใช้ อันเป็นเหตุให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจในการส่งของและรับขนของทางทะเลไม่มีความแน่ใจได้ว่าตนมีสิทธิและหน้าที่เพียงใด

เมื่อมีกรณีพิพาทหรือมีการฟ้องร้องเป็นคดีกันในศาล ก็เป็นการยากแก่การพิสูจน์ถึงความรับผิดชอบของคู่กรณีประกอบกับการขนส่งของทางทะเลในระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากสินค้าเข้าหรือสินค้าส่งออกของไทยมีปริมาณและมูลค่าเพิ่มมากขึ้นทุกปี และการขนส่งสินค้าชายฝั่งทางทะเลไทย ก็มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ สถานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นควรที่ประเทศไทยจะต้องมีกฎหมายว่าด้วยการรับขนของทางทะเลให้เป็นการแน่นอน จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534 ทั้งนี้เพื่อให้การประกอบธุรกิจการขนส่งของทางทะเลเป็นไปโดยราบรื่น และขจัดปัญหาซึ่งจะเกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย ทั้งจะเป็นการส่งเสริมการพัฒนากิจการพาณิชย์นาวีของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ในส่วนของเรือเดินทะเลที่ให้บริการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศมากกว่าร้อยละ 90 เป็นเรือต่างชาติซึ่งเจ้าของเรือและผู้ดำเนินงานของเรือเหล่านี้ส่วนมากไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรเมื่อเกิดกรณีที่เจ้าของเรือ หรือผู้ดำเนินงานต้องรับผิดชอบต่อบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรไม่ว่าจะเป็นความรับผิดตามสัญญา ความรับผิดเพื่อละเมิดหรือความรับผิดโดยผล แห่งกฎหมายบุคคลดังกล่าวก็ไม่สามารถดำเนินการให้เจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานไม่มีทรัพย์สินอยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งหากนำคดีขึ้นสู่ศาลก็ไม่เกิดประโยชน์แก่เจ้าหนี้ ประกอบกับพฤติการณ์ทำนองเดียวกัน เจ้าหนี้ในต่างประเทศสามารถฟ้องร้องเจ้าของเรือไทยหรือผู้ดำเนินงานต่อศาลในประเทศของตนได้ สถานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ. 2534 ขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้อำนาจศาลสั่งกักเรือที่เป็นของลูกหนี้ หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครอง เพื่อให้เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้อันมีมูลมาจากสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้นได้ ประกอบกับเพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ในราชอาณาจักรไม่ให้เสียเปรียบเจ้าของเรือหรือผู้ดำเนินงานต่างชาติโดยไม่เป็นธรรมด้วย

ในด้านการคมนาคมขนส่งทางอากาศ สถานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นควรเปิดโอกาสให้เอกชนทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลสามารถใช้อากาศยานส่วนบุคคลที่ไม่ได้ใช้ในทางการค้าได้ โดยต้องขอรับใบอนุญาตใช้อากาศยานส่วนบุคคลจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และเห็นควรมีบทกำหนดโทษกรณีใช้อากาศยานส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต สถานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 และเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534 ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาขนส่งทางอากาศ และให้มีบุคลากรเกี่ยวกับการขนส่งทางอากาศมากขึ้นเป็นกำลังสำรองของประเทศที่อาจจะเรียกมาใช้ได้เมื่อมีความจำเป็น

4. กฎหมายเกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้

ในด้านการเกษตรกรรม สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในสภาพปัจจุบัน การรักษาระบบชลประทานและการระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นาและสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันนั้น ยังมีได้มีบทบัญญัติให้วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิด ประตูกักน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดินของรัฐบาล ตลอดจนยังมีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนจัดรูปที่ดินเพื่อเป็นทุนหมุนเวียน และใช้จ่ายเพื่อการจัดรูปที่ดินและให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่เจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดินและเขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นท้องที่ที่จะสำรวจเป็นเขตโครงการจัดรูปที่ดินนอกจากนั้นบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินได้กำหนดไว้เฉพาะโทษปรับเท่านั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 และเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้น

สำหรับในส่วนของการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่า เพื่อการค้าในที่ดินของรัฐ และเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมิได้มีบทบัญญัติรองรับ และคุ้มครองสิทธิการทำไม้หวงห้าม ที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า จึงเห็นสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีงานทำและผลิตไม้เพื่อเป็นสินค้า ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ทำไม้ให้มีปริมาณมากขึ้น และเพื่อให้ผู้ที่ทำการปลูกสร้างสวนป่ามีความมั่นใจในสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับจากการปลูกสร้างสวนป่าเช่นการได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและการไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎเกณฑ์บางประการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535

นอกจากนี้ในด้านการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่ากฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในกฎหมายดังกล่าวไม่สามารถทำให้การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลสมดังวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และได้พิจารณาเห็นความจำเป็นที่ควรจะได้มีการเร่งรัดขยายพันธุ์สัตว์ป่าและให้การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าควบคู่

กันไป และเนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยได้มีความตกลงระหว่างประเทศ ในการที่จะร่วมมือกัน เพื่อสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าของท้องถิ่นอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญของโลก ดังนั้นเพื่อปรับปรุง ให้มาตรการในการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความตกลงระหว่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่าให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535

สำหรับในส่วน of พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.2518 ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่ายังมีลักษณะบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ที่ได้เปลี่ยนแปลงไป อันเนื่องจากไม่สามารถควบคุมการขยายพันธุ์พืชโดยวิธีอื่นนอกเหนือจาก วิธีธรรมชาติ และในการกำหนดความหมายของพันธุ์พืชยังไม่ตรงตามหลักวิชาการ และ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช การรับรองพันธุ์ พืชเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคิดค้นและปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้า ระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2526 ซึ่ง อนุสัญญาดังกล่าวนี้อาจมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองพืชป่ามิให้สูญพันธุ์ไปจากโลกโดยการควบคุม การค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์พืชป่า นอก เหนือจากวิธีการธรรมชาติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงให้ เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

5. กฎหมายเกี่ยวกับการยุติธรรมและการปรับปรุงกฎหมาย

สำหรับในด้านการศาลและการยุติธรรมนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็น ว่ากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและ เยาวชนมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมหลายประการ เช่น มิได้ให้อำนาจพนักงานสอบสวนในการ เปรียบเทียบปรับคดีอาญาที่เด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำความผิดกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ศาลไม่อาจควบคุมการสั่งคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวของผู้อำนวยการสถานพินิจได้อย่างเต็มที่ ไม่มีบทบัญญัติที่เร่งรัดให้พนักงานสอบสวนรีบส่งสำนวนการสอบสวนเด็กหรือเยาวชน ที่ต้องหา ว่ากระทำความผิดไปยังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล และศาลไม่อาจแต่งตั้งบุคคล ภายนอกมาเป็นผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติได้ นอกจากนี้การพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับ

ครอบครัวเป็นอำนาจของศาลธรรมดา โดยไม่มีวิธีการเป็นพิเศษที่จะช่วยเหลือและคุ้มครอง สถานภาพของการสมรส สามี ภริยา และบุตรได้อย่างเต็มที่ จึงเห็นควรปรับปรุงวิธีพิจารณาคดี เด็กและเยาวชนให้เหมาะสม เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้การช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กและ เยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของประเทศเพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า ทั้งให้ คดีเกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งเป็นคดีที่มีปัญหาละเอียดอ่อนเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับคดีเด็กและเยาวชน ได้รับการพิจารณาในศาลที่มีวิธีพิจารณาเป็นพิเศษอันแตกต่างจากคดีธรรมดา โดยการจัดตั้ง ศาลเยาวชนและครอบครัวขึ้น แทนศาลคดีเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงคุณภาพและ เสริมสร้างค่านิยมทางจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมของเด็กและเยาวชน ตลอดจนลด ปัญหาความแตกแยกของครอบครัวและปัญหาเด็กและเยาวชนที่เกิดจากครอบครัวไม่ปกติสุข สถานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและ ครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534

สำหรับในด้านการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อเร่งรัดการอำนวยความยุติธรรมของศาลให้ เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ โดยปรับปรุงขบวนการยุติธรรม ให้เหมาะสมกับภาวะสังคมในปัจจุบันนั้น สถานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการแก้ไขและปรับปรุง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา รวมจำนวนหลายฉบับด้วยกัน ซึ่งในส่วนของรายละเอียดเนื้อหาที่ได้มีการแก้ไข มีอาทิ การเพิ่มอำนาจพิจารณาพิพากษาหรืออำนาจพิจารณาคดีของผู้พิพากษาคนเดียวในศาล ชั้นต้น การปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยเขตอำนาจศาล การส่งคำคู่ความและเอกสาร การ สืบพยาน และการดำเนินคดีอย่างคนอนาถา การให้อำนาจศาลใช้ดุลพินิจกำหนดอัตราดอกเบี้ย ตามกฎหมายที่จำเลยจะต้องชำระแก่โจทก์ให้สูงขึ้นกว่าที่โจทก์มีสิทธิได้รับ การปรับปรุงหลัก เกณฑ์เกี่ยวกับการฟ้องคดีมโนสาเร่ และคดีไม่มีข้อยุ่งยากตลอดจนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ฎีกาให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้สถานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้พิจารณาเห็นว่า บทบัญญัติบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้ใช้บังคับโดยพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1 และ บรรพ 2 ที่ได้ตราชำระใหม่ พ.ศ. 2468 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและบทบัญญัติหลายประการล้าสมัยไม่เหมาะสมและ สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สถานิติบัญญัติ

ทั้งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ บรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535

นอกจากนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าปัจจุบันได้มีการใช้เครื่องหมายครุฑพ่าห์ซึ่งเป็นดวงตราแผ่นดินชนิดหนึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการทำงานในราชการ และเป็นเครื่องหมายตราตั้งแสดงถึงห้างร้านหรือบริษัทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจนแพร่หลายเป็นที่ทราบกันทั่วไป จึงเห็นควรกำหนดให้การใช้เครื่องหมายครุฑพ่าห์เป็นไปโดยมีระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. 2534 และนอกจากนี้เห็นควรให้ผู้ประกอบกิจการที่มีได้จัดตั้งเป็นนิติบุคคล สามารถขอพระราชทานตราตั้งและได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้เครื่องหมายตราตั้งในกิจการของตนได้ด้วย และสมควรให้ตราตั้งเป็นของพระราชทานเฉพาะบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบที่เคยมีมาแต่เดิม สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

สำหรับในส่วนของกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานอันไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงเห็นควรปรับปรุงใหม่โดยยกเลิกกฎหมายเดิมโดยจัดให้มีสำนักทะเบียนประกอบด้วยสำนักทะเบียนกลาง สำนักทะเบียนกรุงเทพมหานคร สำนักทะเบียนจังหวัด สำนักทะเบียนอำเภอและสำนักทะเบียนท้องถิ่น การจัดทำเลขประจำตัวประชาชน และการมอบหมายให้แจ้งแทน ตลอดจนให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแต่งตั้งกงสุลหรือเจ้าหน้าที่สถานทูตไทยเป็นนายทะเบียนรับจดทะเบียนคนเกิดคนตายที่มีขึ้นนอกราชอาณาจักร และกำหนดบทบัญญัติโทษต่าง ๆ ขึ้นใหม่ กำหนดหลักเกณฑ์ในการเสียค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงไปจากเดิม สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ขึ้นแทนกฎหมายเดิม

นอกจากนี้ในส่วนของกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2457 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ได้กำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับอายุของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านไว้ว่าต้องมีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปีบริบูรณ์แต่ไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า เป็นระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนานที่สุดถึงสามสิบห้าปี ประกอบกับการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันจึงเห็นควรกำหนดระยะเวลาการอยู่ใน

ตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านเป็นวาระคราวละห้าปี และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้นอีก จึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2535 ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสม

นอกจากนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้พิจารณาเห็นว่าในสถานการณ์ปัจจุบันได้ใช้การกระทำอันเป็นโจรสลัดหรือการปล้นทรัพย์ทางทะเลทั้งในน่านน้ำอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวงในทิศทางของสถิติจำนวนคดีที่มีปริมาณมากยิ่งขึ้นแต่เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจและหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดในกรณีเช่นนี้ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ ประกอบกับมีขีดความสามารถจำกัด จึงเห็นควรมอบหมายให้กองทัพเรือได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะหาทางแก้ไขปัญหานี้ให้บรรเทาเบาบางลง แต่อย่างไรก็ดี ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือในการตรวจค้นและจับกุมผู้กระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิด ตลอดจนการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำผิดดังกล่าว ประกอบกับตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศและทางปฏิบัติของนานาประเทศ ย่อมให้ทุกรัฐชายเขตอำนาจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดออกไปในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และทะเลหลวงได้ ดังนั้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามโจรสลัดและสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ และทางปฏิบัติของนานาประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. 2534

๖. กฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม

ในด้านการศึกษา สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ที่ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมชัดเจนและสอดคล้องกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาการศึกษาของชาติในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ขึ้นแทนกฎหมายเดิม นอกจากนี้ในด้านโภชนาการของเด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบัน เด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาของทางราชการบางส่วนไม่ได้รับอาหารเพียงพอและถูกต้องตามหลักโภชนาการอันมีผลทำให้การเจริญเติบโตทั้งร่างกายและสติปัญญาของเด็กนักเรียนเหล่านั้นไม่ได้เป็นไปตาม

เกณฑ์มาตรฐาน จึงเห็นสมควรให้มีการช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียนตลอดจนลดภาวะทุพโภชนาการของเด็กนักเรียนดังกล่าว โดยการจัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาชั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535

สำหรับในส่วนของคณะสงฆ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วย การสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช และการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช การแต่งตั้งและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุ อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของมหาเถรสมาคม การปกครองและถอดถอนสมณศักดิ์ของพระภิกษุ อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของมหาเถรสมาคม การปกครอง การสละสมณเพศของคณะสงฆ์และคณะสงฆ์อื่น วัด การดูแลรักษาวัด ทรัพย์สินของวัดและศาสนสมบัติกลางตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

ในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 โดยขยายความหมายบทนิยามคำว่า “ยาเสพติด” ให้รวมไปถึงสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้นิโคตินด้วยและขยายความหมายบทนิยามคำว่า “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” ให้รวมไปถึงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้นิโคตินและกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้เจ้าพนักงานมีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 นอกจากนี้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นควรกำหนดให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไว้ เป็นการเฉพาะโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบ และวินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดที่เป็นของผู้ต้องหาหรือของผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ และมีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวได้ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ริบทรัพย์สินนั้นแล้วก็ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดซึ่งเป็นกองทุนตั้งขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกัน

และปราบปรามยาเสพติดจึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 และนอกจากพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดทั้งสองฉบับที่ได้กล่าวมาในเบื้องต้นแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังเห็นควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดพ้นจากการติดยาเสพติดโดยจัดให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้มีการตั้งคณะกรรมการและจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อคณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่า ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพรายใดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนพ้นจากการเป็นผู้ติดยาเสพติดแล้วให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534 ขึ้น

สำหรับในส่วนของสังคมคนพิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าคนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพและในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม และโดยที่สมควรสนับสนุนส่งเสริมให้คนพิการได้มีโอกาสในด้านต่าง ๆ สามารถดำรงชีวิตประกอบอาชีพและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมเท่าเทียมกับคนทั่วไป ในการนี้สมควรให้คนพิการได้รับการสงเคราะห์การพัฒนาและการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยวิธีการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคมและการฝึกอาชีพ ตลอดจนแก้ไขปัญหาและขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่คนพิการ จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534

นอกจากนี้ในด้านการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ได้มีการขยายตัวเป็นอันมาก อันควรที่จะมีกฎหมายกำหนดมาตรฐานในเรื่องนี้ โดยให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐได้เข้ามามีบทบาททำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 ขึ้น

7. กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ในด้านการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อที่มีอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์ แต่ในขณะที่เกี่ยวกับบทบัญญัติตามพระราช

บัญญัติป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2498 ยังไม่เหมาะสมที่จะควบคุมและป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลดี นอกจากนั้นกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 มีสัตวแพทย์เป็นจำนวนมากปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั่วประเทศ กับสามารถผลิตวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าได้เองในราคาถูก จึงเป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมและเหมาะสมในการควบคุมและป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า จึงเห็นสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้มีบทบัญญัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดให้กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535 ขึ้นแทนกฎหมายเดิม

นอกจากนี้ในส่วนของกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอางซึ่งได้ใช้บังคับมานานแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่ายังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมแก่การในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำระบบอนุญาตมาใช้ในการผลิตเพื่อขาย หรือนำเข้าเพื่อขายก็เป็นการเคร่งครัดเกินความจำเป็น สมควรที่จะลดมาตรการควบคุมของรัฐลงมาเป็น การรับขึ้นทะเบียนและกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมแทน อนึ่งบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมฉลากและโฆษณาและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายยังไม่รัดกุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สมบูรณ์ขึ้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535

ในด้านการควบคุมวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทนั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 โดยกำหนดปริมาณครอบครองหรือใช้ประโยชน์วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 หรือประเภท 2 กำหนดห้ามเสพหรือยกเว้นเสพได้ตามคำสั่งแพทย์แผนปัจจุบัน กำหนดบทยกเว้นสำหรับอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 2 บางชนิดและปรับปรุงอัตราโทษผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 นอกจากนี้ในปัจจุบันพบว่าผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ โดยเฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถส่วนมากมักนิยมเสพยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุสร้างความสูญเสียแก่ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนบนท้องถนนเป็นอันมาก สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้

เห็นควรให้มีบทบัญญัติกำหนดความผิด และกำหนดโทษเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษหรือ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวและให้อำนาจผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ สั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่มีเหตุอัน ควรเชื่อว่า เมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่นหรือยาเสพติดให้โทษ หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบถึงเหตุดังกล่าวได้จึงเห็นชอบให้ ประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

ในด้านการควบคุมวัตถุอันตราย สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบัน ได้มีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมากและวัตถุอันตราย บางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่า ในขณะนี้จะมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็มีอยู่หลาย ฉบับและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่าง ยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ จึงเห็นควรปรับปรุง กฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุอันตรายต่าง ๆ ทุกชนิด และ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับจัดระบบ บริหารให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับการควบคุมดูแลวัตถุ อันตรายดังกล่าวด้วย จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ขึ้น แทนกฎหมายเดิม

สำหรับในด้านการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่นั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันทางการแพทย์ได้ยอมรับว่า ควันบุหรี่เป็นผลเสียร้ายแก่สุขภาพของผู้ สูบและผู้ไม่สูบบุหรี่ที่อยู่ใกล้เคียงหลายประการ อาทิ อาจทำให้เกิดโรคมะเร็งของปอด และ อวัยวะอื่น โรคหลอดเลือด หรือหัวใจตีบ อีกทั้งควันบุหรี่ยังทำให้โรคบางโรค เช่น โรคหอบ หืด หรือโรคภูมิแพ้มีอาการกำเริบขึ้น นอกจากนี้ยังพิสูจน์ได้ว่าการที่ผู้ไม่สูบบุหรี่ต้องสูดควันบุหรี่ ซึ่งผู้อื่นสูบเข้าไปก็ยังเป็นผลเสียแก่สุขภาพของผู้นั้นเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับผู้สูบบุหรี่เองโดยเฉพาะ อย่างยิ่งในกรณีผู้สูดควันนั้นเป็นเด็ก สมควรที่จะคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่มิให้ต้องรับ ควันในสถานที่สาธารณะ โดยการห้ามสูบบุหรี่ในบางสถานที่หรือการจัดเขตให้สูบบุหรี่โดยเฉพาะ หรือโดยวิธีอื่น ๆ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของ ผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ขึ้น นอกจากกรณีดังกล่าวแล้วสภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้พิจารณา

เห็นว่าในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยเฉพาะ ทำให้มีการโฆษณาและส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ของเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติทำให้เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการป้องกันโรคร้ายอันเกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ และการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 ขึ้นอีกฉบับหนึ่ง

ในด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2503 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับบทลงโทษและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นเหตุให้การดำเนินการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองไม่ได้ผลเท่าที่ควร จึงเห็นควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวนี้เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ขึ้นแทนกฎหมายเดิม

สำหรับในด้านการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแรม พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 โดยเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับการขุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและเพื่อป้องกันมิให้มีผลกระทบทางสภาวะสิ่งแวดล้อม โดยเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534 นอกจากนี้ ในด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่ากฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่มีมาตรการควบคุมและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมได้อย่างพอเพียง จึงเห็นควรปรับปรุงใหม่โดย อาทิ ส่งเสริมประชาชนและองค์กรเอกชนให้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การจัดระบบบริหารงานด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามหลักการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและราชการส่วนท้องถิ่นให้เกิดการประสานงานและมีหน้าที่ร่วมกันในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การกำหนดมาตรการควบคุมมลพิษ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดมลพิษให้

เป็นไปโดยชัดเจนและการกำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมด้านกองทุนและความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เป็นต้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ขึ้น

8. กฎหมายเกี่ยวกับการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน

ในด้านการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า การที่รัฐบาลจะนำวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ จำเป็นต้องเพิ่มสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของภาครัฐบาล และภาคเอกชนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้เกื้อหนุนการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ทั้งทางภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมรวมทั้งช่วยให้ภาคการผลิตสามารถรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต้องครอบคลุมกิจกรรมหลายประเภท และต้องอาศัยทุนจำนวนมากทั้งจากภาครัฐบาลและจากแหล่งทุนอื่นทั้งภายในและต่างประเทศด้วย การระดมทุนและการบริหารทุนจึงต้องใช้ความชำนาญพิเศษไม่อาจอาศัยองค์กรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีอยู่แล้ว แต่จำเป็นต้องมีองค์กรที่มีความเป็นอิสระและความคล่องตัวสูงโดยไม่ผูกพันไว้กับกฎระเบียบการปฏิบัติและข้อบังคับของทางราชการและรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพสูงและสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกื้อหนุนองค์กรต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้อย่างมีระบบ พร้อมทั้งสามารถประสานการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาครัฐบาล และภาคเอกชนให้บรรลุประโยชน์ร่วมสูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ และการจัดตั้งกองทุนนี้จะครอบคลุมถึงการจัดตั้งศูนย์แห่งชาติ เพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเฉพาะสาขาและการจัดตั้งองค์กรพิเศษอื่นเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเฉพาะด้านด้วย สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2534

นอกจากนี้ในด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าจากความต้องการใช้พลังงานเพื่อตอบสนองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง อันเป็นภาระแก่ประเทศในการลงทุนเพื่อจัดหาพลังงานทั้งในและนอกประเทศไว้ใช้ตามความต้องการที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวและปัจจุบันการดำเนินการอนุรักษ์พลังงานเพื่อให้มีการผลิตและการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ตลอดจน

ก่อให้เกิดการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ และวัสดุที่ใช้ในการอนุรักษ์พลังงาน ขึ้นภายในประเทศนั้น ยังไม่สามารถเร่งรัดดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้ จึงเห็นควรกำหนด มาตรการในการกำกับ ดูแล ส่งเสริมและช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้พลังงาน โดยมีการกำหนด นโยบายอนุรักษ์พลังงาน เป้าหมายและแผนอนุรักษ์พลังงาน การตรวจสอบและวิเคราะห์การ อนุรักษ์พลังงานวิธีปฏิบัติในการอนุรักษ์พลังงาน การกำหนดระดับการใช้พลังงานในเครื่องจักร และอุปกรณ์การจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนา และอนุรักษ์พลังงานเพื่อให้อุตสาหกรรมช่วยเหลือในการ อนุรักษ์พลังงาน การป้องกันและแก้ไขปัญหาล้างแวล้อมจากการใช้พลังงาน ตลอดจน การค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับพลังงาน และการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์พลังงาน หรือผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงหรือวัสดุเพื่อใช้ในการอนุรักษ์พลังงาน จากกรณี ดังที่ได้กล่าวมาโดยลำดับนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้เห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535 ขึ้น

9. กฎหมายเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศ

พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าการลงทุนของบรรษัทประกันต่อแห่งเอเชีย พ.ศ. 2534 อันเป็นผลสืบเนื่องจากรัฐบาลให้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งบรรษัทประกันต่อแห่ง เอเชีย ซึ่งมีความมุ่งประสงค์ในอันที่จะส่งเสริมและเร่งรัดพัฒนาธุรกิจการประกันต่อของประเทศ ไทยและของประเทศที่กำลังพัฒนาอื่นในเอเชีย ทั้งนี้เพื่อช่วยประหยัดเงินตราที่แต่ละประเทศ ต้องส่งออกในรูปของการชำระเบี้ยประกันไทยกับประเทศต่าง ๆ ที่พัฒนาแล้ว และเพื่อส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย และความตกลงดังกล่าวนี้ กำหนดให้มีสำนักงาน ใหญ่ของบรรษัทขึ้นในประเทศไทย ซึ่งรัฐบาลให้ตกลงที่จะให้ความคุ้มครองการค้าการลงทุน ของบรรษัทดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาแล้วเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราช บัญญัติคุ้มครองการค้าการลงทุนของบรรษัทประกันต่อแห่งเอเชีย พ.ศ. 2534

พระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าการลงทุนของสำนักงานตำรวจสากล สำหรับเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2534 อันเป็นผลสืบเนื่องจากรัฐบาลได้ลงนามใน ความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับองค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่าง ประเทศว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสำนักงานตำรวจสากลสำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งความตกลงดังกล่าวให้ระบุให้สำนักงานตำรวจสากลสำหรับเอเชียตะวัน ออกเฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร และผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานได้รับ

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันการดำเนินงานสำนักงานดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาแล้วเห็นชอบ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจสากล สำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2534

พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. 2535 อันเป็นผลสืบเนื่องจากการที่ประเทศไทยโดยได้เข้าเป็นภาคีในความตกลง จัดตั้งกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ ภายใต้โครงการร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมติของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา สมัยที่ 4 และในการเข้าเป็นภาคีความตกลงดังกล่าวประเทศไทยจะต้องออกตั๋วสัญญาใช้เงินคลังสำหรับใช้ในกองทุนร่วมตามข้อผูกพันของประเทศสมาชิก ตลอดจนให้ความคุ้มครองการดำเนินงานของกองทุนร่วมและให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่กองทุนร่วมและบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติงานเพื่อกองทุนร่วมในประเทศไทย ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาแล้วเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา พ.ศ. 2535 อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรม มีแนวโน้มที่จะกระทำร่วมกันเป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าว จำต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศจึงสมควรกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศทางอาญา เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังที่ได้กล่าวแล้วในเบื้องต้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาแล้วเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา พ.ศ. 2535

10. กฎหมายอื่น ๆ

กฎหมายเกี่ยวกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์โดยที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าในสังคมปัจจุบันได้มีบุคคลซึ่งกระทำความดีความชอบอันเป็นประโยชน์แก่ประเทศ ศาสนา และประชาชนมากขึ้นเป็นลำดับและโดยเท่าที่ปฏิบัติมาแล้วรัฐบาลได้ตอบสนองคุณงามความดีด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์สองตระกูล กล่าวคือ เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก และเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทยให้

เป็นบำเหน็จแต่อย่างไรก็ดีสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่าเพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงเห็นควรสร้างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตระกูลใหม่ขึ้นโดยเฉพาะสำหรับพระราชทานเป็นบำเหน็จ ความดีความชอบแก่บุคคลผู้ทำประโยชน์ดังกล่าวนั้น จึงเห็นชอบให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ. 2534 ขึ้น

การพิจารณาให้ความเห็นชอบเรื่องอื่น ๆ

นอกจากภาระหน้าที่ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้จัดทำรัฐธรรมนูญและพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติตามที่กล่าวแล้วสภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้พิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- ก. การพิจารณาอนุมัติพระราชกำหนด สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาอนุมัติไป 1 ฉบับ คือพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534
- ข. การพิจารณาให้ความเห็นชอบรวม 7 เรื่อง คือ
 - 1) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
 - 2) ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
 - 3) ให้ความเห็นชอบสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา
 - 4) ให้ความเห็นชอบบันทึกความเข้าใจระหว่าง รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย กับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่าเกี่ยวกับเขตแดนดงที่ช่องแม่น้ำสาย - แม่น้ำรวก
 - 5) ให้ความเห็นชอบความตกลงการจัดตั้งกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์
 - 6) ให้ความเห็นชอบความตกลงองค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่ง เอเชียและแปซิฟิก
 - 7) ให้ความเห็นชอบความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและองค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

นอกจากนี้ยังได้รับทราบการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีพิจารณาเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาและรับทราบรายงานการเงินของแผ่นดินฯ รายงานผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณฯ เป็นต้น

หนึ่งผลในการดำเนินงานด้านการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะรัฐมนตรีได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติรวมทั้งสิ้น 298 ฉบับ โดยจำนวนนี้คณะรัฐมนตรีขอลง 8 ฉบับ รวมพิจารณากับร่างพระราชบัญญัติฉบับอื่น 1 ฉบับ รวมพิจารณากับร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน 2 ฉบับ ดำงพิจารณาและตกไปเนื่องจากสภา สิ้นอายุ 39 ฉบับ และสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบโดยประกาศใช้บังคับเป็น กฎหมาย จำนวน 248 ฉบับ ซึ่งในจำนวน 248 ฉบับนี้ เป็นกฎหมายว่าด้วยการโอนที่กรรมสิทธิ์ ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโอนและการเวนคืน จำนวน 69 ฉบับ กฎหมายในลักษณะนี้ เป็นกฎหมายตามรูปแบบและใช้ในการบริหาร สำหรับกฎหมายที่สภาได้ ให้ความเห็นชอบอีก จำนวน 179 ฉบับนั้น ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่ จะจัดระบบและจัดระเบียบในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบด้านบริหาร การบริหารราชการแผ่นดินการจัดระบบด้านการเศรษฐกิจและการคลัง การจัดระบบด้านการ คมนาคม และขนส่งการจัดระบบเกี่ยวกับการเกษตรและป่าไม้การจัดระบบในกระบวนการยุติธรรม การจัดระบบด้านการศึกษา การจัดระบบด้านสังคม การจัดระบบด้านการสาธารณสุข การจัด ระบบด้านสิ่งแวดล้อม การจัดระบบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงกฎหมายเกี่ยวกับการ จัดระบบด้านอื่น ๆ ที่มีความสำคัญซึ่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จำนวน 248 ฉบับ ที่สภา นิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้ว คือ

1. พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำการยึดและควบคุมอำนาจการปกครองแผ่นดิน เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 พ.ศ. 2534
2. พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534
3. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
4. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
5. พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ฉบับที่ 19 และฉบับที่ 20 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 พ.ศ. 2534
6. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเมืองกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2534
7. พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดมีนบุรี พ.ศ. 2534
8. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดศรีสำเภาวนาราม ตำบลพลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ให้แก่กองทัพเรือ พ.ศ. 2534

9. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน ของสำนักงานตำรวจสากลสำหรับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2534
10. พระราชบัญญัติเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ.2534
11. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีชื่อส่วนราชการ พ.ศ. 2534
12. พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534
13. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2534
14. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลภูมิ ตำบลห้วยเขน ตำบลวังตะกู ตำบลสำนักขุนเณร ตำบลวังจิ้ว อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร และตำบลดงขุย อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1069 สายต่อเขตเทศบาลเมือง บางมูลนากควบคุม - ดงขุย พ.ศ. 2534
15. พระราชบัญญัติเสือกฤษฎาข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการ พ.ศ. 2534
16. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
17. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของบรรษัทประกันต่อแห่งเอเชีย พ.ศ. 2534
18. พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. 2534
19. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534
20. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ด พ.ศ. 2534
21. พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
22. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2534
23. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2534
24. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534
25. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534
26. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงอุตสาหกรรม ไปเป็นของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2534

27. พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534
28. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 28) พ.ศ. 2534
29. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534
30. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2534
31. พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
32. พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534
33. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
34. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา ตำบลมหาพราหมณ์ ตำบลพระขาว ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล ตำบลบางนมโค ตำบลสามกอ ตำบลเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา ตำบลแก้วฟ้า ตำบลบางซ้าย อำเภอบางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และตำบลไม้กองดิน ตำบลสาละ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3263 สายอยุธยา-บ้านสาละ พ.ศ. 2534
35. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดแหลมฉิม ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2534
36. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดแหลมฉิม ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2534
37. พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
38. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
39. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534
40. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534
41. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2534
42. พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
43. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดธัญญารามราษฎร์บำรุง ตำบลอำเภ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534

44. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดตะโหนด ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
45. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดธรรมสังเวช ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
46. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
47. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
48. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลจรัญราย อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ของวัดโพธิ์ศรี ตำบลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
49. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสหราษฎร์บำรุง ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
50. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองตาเสือ ตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
51. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดอัมพวันวิทยาราม ตำบลกุดจับ อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
52. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโฆสิตถาราม ตำบลน้ำตาล อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
53. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ของวัดเสนาหา ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
54. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลตะโก อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร ให้แก่วัดเทพนิมิต ตำบลตะโก อำเภอทุ่งตะโก จังหวัดชุมพร พ.ศ. 2534
55. พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534

56. พระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534
57. พระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ. 2534
58. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโสมถาวรดิตรถ ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
59. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลประจันตคาม อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี ของวัดบางแขยง ตำบลโนนห้อม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
60. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบางหลวง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดบ้านขวาง ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534
61. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดแม่แพง ตำบลแม่บึง อำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534
62. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดท้องบัว ตำบลกำแพงเซา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
63. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหัวเตย ตำบลคอนประจู่ อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
64. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี ของวัดชีสระอินทร์ ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
65. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางบาล ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
66. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดคร้อพนัน ตำบลท่าไม้ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
67. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหนองไก่อดำ ตำบลคันมะพร้าว อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
68. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดบึงแก้ว ตำบลชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534

69. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโพธิ์เรียง ตำบลบ้านทาน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
70. พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534
71. พระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่3) พ.ศ. 2534
72. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี และตำบลบางคูวัด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 345 สายสะพานนนทบุรี-บางบัวทอง พ.ศ. 2534
73. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าพระเมรุราชิการาม ตำบลท่าवासกรี อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
74. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าต่างนอก ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
75. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
76. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหน้าต่างใน ตำบลหน้าไม้ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
77. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบบัว ตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
78. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดเกี้ยวคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
79. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดหัวโป่ง ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
80. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดเกี้ยวคาเก่า ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
81. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดช่องลม ตำบลไม้กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
82. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหนองกะพ้อ ตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534

83. พระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดพรหมประสิทธิ์ ตำบลบ้านนอก อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
84. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลหนองปลาไหล อำเภอเขาชัยอง จังหวัดเพชรบุรี ของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
85. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ของวัดแก่นเหล็ก ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
86. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดบัวสุวรรณประดิษฐ์ ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
87. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลกฤษณา อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ของวัดมณีวรรณ ตำบลโคกคราม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
88. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดพระยาญาติ ตำบลเกาะเกิด อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
89. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534
90. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
91. พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534
92. พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2534
93. พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2534
94. พระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534
95. พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534
96. พระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
97. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
98. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
99. พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2534

100. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
101. พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
102. พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534
103. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
104. พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2534
105. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 31) พ.ศ. 2534
106. พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534
107. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดเจติยภูมิ ตำบลบ้านขาม อำเภอท่าม่วง จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.2534
108. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดศรีมงคล ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
109. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านเป็ง อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดนิเวศธรรมประวัติ ตำบลบ้านเสน อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
110. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดดอนคลัง ตำบลดอนคลัง อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
111. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ของวัดอินทร์เกษม ตำบลตลิ่งชัน อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
112. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดบางปลาหมอ ตำบลน้ำเต้า อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
113. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 26 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 พ.ศ. 2534
114. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2534
115. พระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2534
116. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534

117. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ ในท้องที่ตำบลบางชะนี อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของวัดถนน ตำบลโผงเผง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
118. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดโบสถ์ ตำบลบางบาล อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
119. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
120. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดลอดช่อง ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
121. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดปากน้ำ ตำบลแคออก อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
122. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดยวด ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. 2534
123. พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534
124. พระราชบัญญัติบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534
125. พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2534
126. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
127. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมการเมืองกับอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมเศรษฐกิจและของกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมยุโรป กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กรมเอเชียตะวันออก หรือกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา กระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. 2534
128. พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534
129. พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534
130. พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2534
131. พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2534
132. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2534

133. พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. 2535
134. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2535
135. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
136. พระราชบัญญัติพรรคการเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
137. พระราชบัญญัติการเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
138. พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือ วัตถุระเบิดที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. 2535
139. พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. 2535
140. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2535
141. พระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พ.ศ. 2535
142. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานพลังงานแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ไปเป็นของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน พ.ศ. 2535
143. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
144. พระราชบัญญัติโอนที่วัด วัดหนองปรือ ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการbinพาณิชย์ พ.ศ. 2535
145. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดลาดกระบัง ตำบลหนองปรือ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการbinพาณิชย์ พ.ศ. 2535
146. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์ วัดกิ่งแก้ว ตำบลบางไผ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ให้แก่กรมการbinพาณิชย์ พ.ศ. 2535
147. พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
148. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2535
149. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2535
150. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535

151. พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
152. พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
153. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
154. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535
155. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. 2535
156. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535
157. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
158. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535
159. พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535
160. พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. 2535
161. พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
162. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2535
163. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้แก่สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ พ.ศ. 2535
164. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ถวายแด่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. 2535
165. พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
166. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
167. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ และของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญากระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2535

168. พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. 2535
169. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535
170. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535
171. พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
172. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. 2535
173. พระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
174. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
175. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
176. พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535
177. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานไปเป็นของ กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535
178. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2535
179. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
180. พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ บรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. 2535
181. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
182. พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535
183. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
184. พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535
185. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2535
186. พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
187. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
188. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535

189. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2535
190. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535
191. พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
192. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
193. พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535
194. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535
195. พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535
196. พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535
197. พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
198. พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
199. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
200. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2535
201. พระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
202. พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
203. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535
204. พระราชบัญญัติคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535
205. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
206. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ พ.ศ. 2535
207. พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
208. พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
209. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2535
210. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

211. พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
212. พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
213. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
214. พระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ทหารผ่านศึกนอกประจำการ และครอบครัวทหารผ่านศึกซึ่งเสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ พ.ศ. 2535
215. พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2535
216. พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535
217. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535
218. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
219. พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดท่าช้าง ตำบลคลัง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้แก่มัสยิดซอลาหุดดีน พ.ศ. 2535
220. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535
221. พระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535
222. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่ และสายพญาไท- ศรีนครินทร์ ในท้องที่อำเภอปากเกร็ด อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรีและเขตบางซื่อ เขตจตุจักร เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาทร เขตบางคอแหลม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2535
223. พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2535
224. พระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
225. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535
226. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2535
227. พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. 2535
228. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2535

229. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลนาดี อำเภอเมืองอุตรธานี จังหวัดอุตรธานี พ.ศ. 2535
230. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2535
231. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
232. พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535
233. พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535
234. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535
235. พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535
236. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
237. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535
238. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
239. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
240. พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535
241. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535
242. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
243. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2535
244. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535
245. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535
246. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
247. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
248. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลปากข้าวสาร ตำบลโคกสว่าง ตำบลนาโฉง ตำบลปากเพรียว และตำบลดาวเรือง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 สายกรุงเทพฯ - เชียงราย ตอนเลี้ยว เมืองสระบุรี พ.ศ. 2535

สำหรับผลการดำเนินงานของสภาทางด้านนิติบัญญัติตามที่กล่าวข้างต้นแล้ว ฉะนั้น เพื่อความสมบูรณ์ของเอกสาร จึงขอลงรายการที่คณะรัฐมนตรีขอถอนร่างพระราชบัญญัติ จำนวน 8 ฉบับ และร่างพระราชบัญญัติที่ค้างพิจารณาและตกไปเนื่องจากสภาสิ้นอายุ 39 ฉบับ

ตลอดจนเรื่องให้ความเห็นชอบที่สภาไม่ได้พิจารณา เนื่องจากสภาสิ้นอายุ จำนวน 3 เรื่อง
ปรากฏดังนี้

คณะรัฐมนตรีขอถอน

1. ร่างพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
2. ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่..) พ.ศ.
3. ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
4. ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่..) พ.ศ.
5. ร่างพระราชบัญญัติการเดินทางเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่..) พ.ศ.
6. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ.
7. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.
8. ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ให้แก่นายเดชา เกษมทรัพย์ พ.ศ.

ค้างพิจารณาและตกไปเนื่องจากสภาสิ้นอายุ

1. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่..) พ.ศ. ...
2. ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.
3. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.
4. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
5. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ.
6. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.
7. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.
8. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.
9. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.
10. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ.

LI RT

11. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ.
12. ร่างพระราชบัญญัติอุบลราชธานี พ.ศ.
13. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ พ.ศ.
14. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ.
15. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ.
16. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ.
17. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ.
18. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ.
19. ร่างพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ.
20. ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.
21. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้า พ.ศ.
22. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการผูกขาด พ.ศ.
23. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาดและตอบโต้การอุดหนุน พ.ศ.
24. ร่างพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.
25. ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
26. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ พ.ศ.
27. ร่างพระราชบัญญัติการจํานองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ.
28. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่..) พ.ศ.
29. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ.
30. ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
31. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
32. ร่างพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ.
33. ร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่..) พ.ศ.
34. ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
35. ร่างพระราชบัญญัติชุมชนแออัด พ.ศ.
36. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ.

37. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ.
38. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ.
39. ร่างพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ.

ไม่ได้พิจารณาเนื่องจากสภาสิ้นอายุ

1. เรื่องอนุสัญญาว่าด้วยองค์การดาวเทียมทางทะเลระหว่างประเทศ (อินมาร์แซท)
 2. เรื่องความตกลงด้านปฏิบัติการว่าด้วยองค์การดาวเทียมทางทะเลระหว่างประเทศ (อินมาร์แซท)
 3. เรื่องพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การดาวเทียมทางทะเลระหว่างประเทศ (อินมาร์แซท)
-

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ เอ็น ที
๕๑ - ๕๑/๑ ถนน ๒๒ กรกฎาคม ๔ เขตป้อมปราบ ก.ท.ม.
โทร. ๒๒๔-๖๕๐๗, ๒๒๖-๑๒๔๓ - ๔

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ปรึกษา

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล นายพนิต อารยะศิริ นายมนตรี คัมภีร์รัตน์

บรรณาธิการ

นางพรพิมล ธีรคุณโกวิท

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางสาวอรินญา ธีรดิพงษ์ไพบูลย์

ผู้จัดการ

นางเพียงฤทัย ชาติศักดิ์

เหรียญก

นางกอบแก้ว แสงทอง

กองบรรณาธิการ

นายสรรเสริญ สืบสหการ
นางสาววรรณิ เกตุญาติ
นางอุมาสิวี สอาดเอี่ยม
นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย
นายธานีรัตน์ โลหะชาละ

นางสาวรัชณี อังตระกูล
นางสุภาวรัตน์ วสะภาคย์
นายบุญเรือง บุรภัคดิ์
นายวิระพันธ์ บุญสมบัติ
นายอัศวเมศวร์ ทองนวล

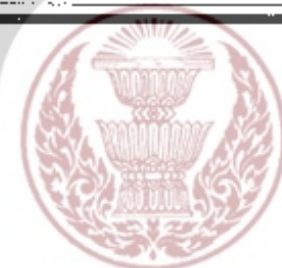
นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
นายจร พันธ์เป็รื่อง
นายสมบัติ ทวีศิลป์
นางภาณุมาศ วราหะไพฑูรย์

ฝ่ายศิลปกรรม

นายวัลลภ หมุ่มพัยคณ์ นางจุรีพร ไชยจรัส

ฝ่ายธุรการ

นางกัญญา จีนพุ่ม นางกัมไพ กันเกษแก้ว นางสาวสายฝน จันใบเล็ก

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand